DRUŠTVO SLOVENCEV REPUBLIKE SRBSKE
TRIGLAV
Banja Luka

TO SMO MI

2019/2020

SOFIJA
EMA
ANDREJ
Rastko
ALEKSANDRA ŠPENAR
Đorđe
Saška
Jelena
Aleksandar
Mihaela
MILICA
Marija
Elena
David
Leon
Aleksa
Matija
Vuk Kostić
NINA
Tamara Stanišić
Aleksandra
Nikša Perušić
IVAN DELIĆ
Maša
Bogdan
TARA
Kristor
Jelena
MARKO ĆOSIĆ
Mirjana
MIHAILO ČRNJEVIĆ
Nikola M.
MARIJA
Nikite
Anastasiju Babić
Đorđen
SARA
Damjan
Leonora
MIA
Ana Benkorić
Jovana Dukić
Sanda Topić
Đorđe

TO SMO MI

To smo mi – učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz Banjaluke, Slatine in Prijedora. Več kot sto nas je in v biltenu vam predstavljamo, kaj smo to šolsko leto delali. Zapisali smo svoja razmišljanja o Sloveniji, znamenitih Slovenkah in Slovencih, o junakih knjig in tudi o tej pomladi, ki je bila zaradi koronavirusa tako drugačna kot vse doslej. Naše sporočilo je, da se slovenščino učimo tudi zato, ker se radi srečujemo z umetniki, ki nas obiščejo, predvsem pa gremo zelo radi v Slovenijo.

RADI GREMO V SLOVENIJO

V Narodni galeriji v Ljubljani na podelitvi nagrad za likovni natečaj

Slovenski knjižnično-muzejski MEGA kviz v preteklem šolskem letu je bil posvečen stoletnici Narodne galerije in spoznavanju slovenske likovne umetnosti. Kviz smo reševali tudi učenci dopolnilnega pouka slovenščine, sodelovali smo tudi na likovnem natečaju, ki je bil del kviza. Deli dveh naših učencev sta bili izbrani za razstavo, zato smo se 5. junija udeležili zaključne prireditve v Narodni galeriji v Ljubljani. Bojan Ćeran in Nikolina Milošević sta prejela nagradi za svoji risbi. Ogledali smo si stalno zbirko umetnin, ki jih hrani Narodna galerija, in se sprehodili po središču Ljubljane.

V Radovljici na prireditvi Dobrodošli doma

V soboto, 6. julija, je bilo v Radovljici tradicionalno srečanje Slovencev iz izseljenstva in zamejstva. Učenci dopolnilnega pouka slovenščine smo na stojnici v Grajskem parku obiskovalce povabili k reševanju kviza Kaj veš o Sloveniji, nastopili pa smo tudi na prireditvi. Radovljica ni daleč od Bleda, to je bila priložnost, da spoznamo biser Gorenjske in poskusimo znamenite kremšnite.

Na poletnih šolah in taborih

Učenci preživijo veliko lepega na poletnih šolah in taborih. Bili so v Ljubljani, v Tolminu, v Kopru in v Murski Soboti.

Odprtje novih prostorov Društva Slovencev Triglav in obisk gostov z Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu

7. september je bil za Društvo Slovencev Triglav pomemben dan. Društvo je dobilo svoj prostor, pri pouku nas je pozdravil tudi minister za Slovence v zamejtvu in po svetu gospod Peter Jožef Česnik.

Učimo se o Sloveniji

Jaz imam zelo rad Slovenijo. Tam živijo moji sorodniki in zmeraj gremo na obisk. Slovenija je lepa, zdrava država in zelo pomembna za bogato življenje.

Damjan Brezar

Slovenija je moja dežela. Zelo rad grem z družino v Slovenijo. Dežela ima bogato zgodovino in naravne vire, čudovite gozdove.

Mihailo Brezar

Rada imam Slovenijo, ker je zelo lepa in mirna država. Najbolj rada imam gradove, zelo se zanimivi. Tudi naravo imam rada in ljudje so zelo prijazni. Všeč mi je, ko potujemo v Slovenijo. Želim se čim več naučiti o slovenskih običajih in kulturi.

Ana Cucek

Rad grem v Slovenijo, ker se tam počutim lepo. V Sloveniji imam veliko sorodnikov in prijateljev. To je moja druga država. Obožujem njene reke, gore in gozdove. Rad bi preživel več časa v Sloveniji.

Nikša Perušić

Radi gremo v Slovenijo, ker je lepa in toliko lepega ponuja.

Leonora Štefanac

Milica Marjanović je na Urad Vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu poslala svojo risbo Blejskega jezera, prejela je prijazen odgovor ministrice Helene Jaklitsch.

Milica Marjanović

Draga Milica,
hvala za poslano čudovito risbo Blejskega jezera, ki smo se je zelo razveselili. Upam, da boš imela priložnost še velikokrat obiskati Slovenijo in da se boš lahko kmalu kopala v Blejskem jezeru. In, seveda, da boš narisala še veliko risbic! Nam je tvoja risbica zelo polepšala dan in bomo veseli, če nam še kdaj kakšno pošlješ. Tvojo sliko pa bomo tudi z veseljem obesili na našem uradu. Tako jo bodo lahko videli vsi, ki pridejo k nam na obisk. Prepričana sem, da jim bo polepšala dan.

Vse dobro in prisrčen pozdrav iz Slovenije!

Dr. Helena Jaklitsch, ministrica
Minister Urad Vlade za Slovence
v zamejstvu in po svetu

Poti po Sloveniji bi še nadaljevali, a je virus preprečil naše načrte. Spomladi smo potovali le virtualno. Peter Poles nas je vodil po Sloveniji in razkrival njene znamenitosti. Ob posnetkih smo razmišljali o tem, katera od šestih poti po Sloveniji nam je bila najbolj všeč in zakaj, katero pokrajino bi želeli obiskati, katera mesta in znamenitosti bi si radi ogledali. Učenci so napisali tudi, ali so ob gledanju filmov izvedeli kaj novega.

Slovenija je izjemno lepa. To je država z naravnimi lepotami in predvsem z dobrimi ljudmi, ki ohranjajo svojo naravo in negujejo svoje običaje. Vsaka od šestih poti je zanimiva in edinstvena. Najbolj všeč mi je Smaragdna pot, ker so moji predniki iz Bovca. Bila sem v Bovcu nekajkrat in poznam ogromno ljudi. Rada bi obiskala druge dele Slovenije.

Rada bi obiskala Ljubljano, Maribor Celje, Bled, Ptuj, Piran, pa tudi kraje, ki so mi bili doslej neznani, kot so Kostanjevica, Ribniška dolina, Štanjel, Šempeter, Kostelsko. Rada bi obiskala samostane, ki slovijo po svojih zdravilnih zeliščih.

Rada bi se povzpela na zvonik cerkve sv. Jurija v Piranu. Rada bi se kopala v reki Kolpi in v Jadranskem morju. Dokler nisem gledala teh kratkih filmov, nisem vedela za številne slovenske legende in znamenitosti. Izjemno koristno mi je bilo gledati te kratke filme, veliko sem se naučila o Sloveniji. Mislim, da jih bom še velikokrat pogledala. Upam, da bom v prihodnosti obiskala vse ali vsaj del tega.

Dubravka Bevandić Bucalo

Slovenija je zelo lepa dežela z izjemnimi naravnimi lepotami. Vsaka od šestih poti je zelo lepa, ampak meni je najbolj všeč Zlatorogova pot. Menim, da je gorata, alpska pokrajina Gorenjska najlepši del Slovenije. Tukaj so najlepše Julijske Alpe z veliko vrhovi nad 2000 metrov. Splezala sem več vrhov Julijskih Alp: Triglav, Prisojnik (Prisank), Mala Mojstrovka in Grintovec. Vsi vrhovi so izjemno lepi, vendar so zelo zahtevni. Za planince so Julijske Alpe pravi raj. Upam, da kmalu spet obiščem Slovenijo in njene čudovite gore.

Bojana Derkuča Bevandić

Najbolj všeč mi je Zlatorogova pot. Prebrala sem, da nas na Zlatorogovi pravljični poti čaka devet junakov bohinjskih ljudskih pravljic. Sedem jih je na uradnem delu Zlatorogove pravljične poti, eden na parkirišču na križišču Ukanc/Vogel/slap Savica in še eden pri vstopu k slapu Savica. Vse pravljice, zbrane v knjižici, izvirajo iz bohinjskega okolja in so prirejene po izvirnih zapisih. Ker rada potujem z družino, mislim, da bi bilo to potovanje najboljše za nas. Mislim, da bi otroci res uživali, mama pa tudi.

Nevena Crnčević

Najbolj všeč mi je bila Zlatorogova pot. Ker so gore lepe in bi se rada povzpela na Triglav. Rada bi obiskala Jantarjevo pot, ker želim hoditi po ljubljanskih ulicah in jih sama raziskovati. Izvedela sem, da iz Pirana lahko vidite Benetke.

Ana Benković

Zlatorogova pot mi je najbolj všeč. Obožujem gore. Želela bi obiskati Triglav in si ogledati slovenske gradove. Vsak video mi je bil posebej zanimiv. Vedno se je treba naučiti nekaj novega.

Gorana Retel

Najbolj všeč mi je Zlatorogova pot. Želel bi obiskati Kranjsko Goro in Bled. Nisem vedel za človeško ribico.

Đorđe Đukić

Vse poti so nama bile všeč, ampak Zlatorogova pot nama je bila najbolj všeč. Čudovita jezera, visoke gore in lepa narava so razlogi za obiskovanje. Želela bi obiskati Triglav, Bled in Bohinj. Zanimivo nama je bilo Cerkniško jezero, ki je presihajoče.

Dražena in Mladen Bubonjić

Najbolj všeč mi je bila Zlatorogova pot, ker sem videla zelo lepo planinsko naravo in znano Blejsko jezero. Zato bi si želela obiskati Gorenjsko, ampak tudi Primorsko, ker je ob Jadranskem morju. Rada bi si ogledala Ptuj in poskusila prekmursko gibanico. Želela bi se vzpeti na Triglav, si ogledati Postojnsko jamo in tam najti človeško ribico. Sem izvedela marsikaj novega, najbolj zanimive so mi bile različne legende, zgodovina mest in tradicionalne jedi.

Jovana Risojević

Najbolj všeč sta mi Vetrova in Jantarjeva pot. Vetrova pot mi je všeč zaradi Pirana, ker je lepo mesto in zelo ljubim morje. Jantarjeva pot mi je všeč zaradi Pohorja, ker ima veliko možnosti za sprostitev. Želela bi obiskati Primorsko in osrednjeslovensko pokrajino. Na Primorskem bi želela obiskati Piran, Koper .... V osrednji Sloveniji bi želela obiskati Postojnsko jamo. Izvedela sem, katere reke so zelo lepe in tople za kopanje in da je Pohorje popoln kraj za sprostitev.

Ivana Kerševan

Najbolj všeč mi je Smaragdna pot, zato ker je Trenta zelo lepa in rada imam zgodovino. Želela bi obiskati Primorsko in rada bi si ogledala Piran in Tartinijev trg. Nisem vedela, da se ob jasnem vremenu z vrha zvonika cerkve sv. Jurija v Piranu vidijo Benetke.

Aleksandra Zrnić

Najbolj sta mi bili všeč Zlatorogova pot in Vetrova pot. Sta preprosto lepi. Želela bi ponovno obiskati Gorenjsko in Primorsko in glavno mesto. Rada bi si ogledala Postojnsko jamo.

Renata Stjepanović

Mislim, da sta to Jantarjeva in Vetrova pot skupaj. Jantarjeva, ker gre skozi glavno mesto Slovenije – Ljubljano, ki me je vedno preseneti s svojimi evropskim navdihom in ritmom življenja ljudi. Na Jantarjevi poti je Maribor, katerega še nisem obiskal in ga zelo želim obiskati. Vetrova pot zaradi čudovite narave, primorskih krajev in neverjetno lepega Pirana, kjer sem bil preteklo leto. Naučil sem se veliko zanimivega o Sloveniji in mi je žal, ker nisem vedel za Predjamski grad, ampak če spet pridem v Slovenijo, bom poskusil obiskati tudi to mesto in grad, morda že v septembru.

Slobodan Peulić

Najbolj všeč mi je bila Smaragdna pot, zato ker je to najlepši kraj v Sloveniji in kraj, od koder so moji starši. Všeč mi je tudi Zlatorogova pot. Rada bi obiskala reko Sočo in dolino Trente, zato ker si je še nisem ogledala.

Ksenija Urdih

Smaragdna pot nam je zelo všeč, ker je zelo lepa. Skoraj vse smo že obiskali, želimo obiskati še Zlatorogovo pot. Nismo vedeli, da žrebički lipicancev niso beli.

Jelena, Aleksa in Tamara Sibinović

Najbolj všeč mi je Zlatorogova pot , zato ker ta del Slovenije najboljše poznam. Želela bi si večkrat obiskati Primorsko in Piran, zato ker sem tam že bila, ampak se ne spomnim zelo dobro. Nisem vedela, da so poti gradili ruski ujetniki.

Sonja Šuković

Slovenija je zelo lepa država z lepo in ohranjeno naravo in prijaznimi ljudmi. Imela sem srečo, da sem s slovensko jezikovno šolo in slovenskim zborom obiskala skoraj vse kraje v Sloveniji. Lahko rečem, da me je Slovenija popolnoma očarala. In še več, dežela mi je podarila lepega visokega Slovenca Ivana, s katerim sem se poročila. Edino še v Celju nisem bila in imam željo videti to mesto, seveda s svojim dragim Ivanom.

Ljiljana Memon

SPOZNAVAMO SLOVENSKE UMETNIKE

Z Ljobo Jenče smo v Banjaluki in Prijedoru zaključili šolsko leto

Ljoba Jenče, pevka ljudskih balad in drugih pesmi, pripovedovalka pravljic in zbirateljica ljudskega izročila, je bila 7. in 8. junija gostja Društva Slovencev Triglav in učencev dopolnilnega pouka slovenščine v Banjaluki in Prijedoru. Predstavila nam je del bogate slovenske kulturne dediščine, očarala nas je s svojim glasom in navdušila z igranjem na nenavadna glasbila. Ljoba Jenče je pripravila program, pri katerem smo vsi aktivno sodelovali. Najbolj pogumno so pri petju pesmi pomagali najmlajši, ki so se slovenščino komaj začeli učiti. Ste že slišali, kako zvenijo kamni iz najlepše reke na svetu? Melodije kamnov iz Soče, citer in lončenega basa so skupaj z Ljobinim glasom ustvarile praznično vzdušje. Praznik je, ko sto učencev dobi potrdila za redno obiskovanje dopolnilnega pouka slovenščine. Pri pouku se učimo o slovenski umetnosti in kulturni dediščini, obisk ustvarjalcev in poustvarjalcev pa je posebno doživetje. Vsem, ki so to šolsko leto pridno brali, smo podelili priznanja bralne značke in tudi potrdila in nagrade za sodelovanje v projektu Knjižnica – vesolje zakladov.

Ljoba Jenče

Ljoba Jenče je zame zelo zanimiva oseba, zanjo lahko rečemo, da premika meje. Njena glasba je zame odmev večnosti, nekaj izvirnega, prvinskega. S svojim videzom in glasom me je takoj ponesla v neki drugi svet, svet harmonije, miru in lepote. Kot da sem se znašla v svetu Tolkienovih vilinov iz Hobita in Gospodarja prstanov. Kot interpretka ljudskega glasbenega izročila je Ljoba posebna glasbena pojava na Slovenskem. Še posebej me je navdušila povezava s svetom narave in bioakustika glasbe, ki jo izvaja. S petjem so prepleteni posnetki živali, predvsem ptic in žuželk. Vsak predmet, tudi kamen, spremeni v instrument, s katerim oddaja čarobne zvoke, a najlepši in najboljši instrument je njen glas. Njena glasba je nit z naravo, nit preteklosti s prihodnostjo, to je srečanje z ljudsko duhovno kulturo.

Rada bi jo vprašala, če se strinja z mnenjem, da je duhovno izročilo ljudske glasbe nekaj najlepšega, kar smo prejeli od prejšnjih rodov. Zanima me, koliko je tovrstna glasba cenjena v svetu. Se zaveda, koliko njena glasba vedri lica in lajša srca ljudi? Rekla bi ji še, da pogosto poslušam cd z njenimi pesmimi in da bi rada kupila še kakšen cd.

Ksenija Urdih

Zaključek pouka v Prijedoru

Tudi v Prijedoru je bil zaključek prazničen, z nami je bila Ljoba Jenče.

Nagrade literarnega natečaja Ujeti trenutki

Jelena Sibinović je osvojila drugo mesto na literarnem natečaju Ujeti trenutki, v zborniku, ki ga je izdalo Slavistično društvo Dolenjske in Bele krajine, sta tudi besedili Mihaele Lunić in Elene Lunić.

Večer s Petrom Škerlom

Slovenski ilustrator Peter Škerl se je v četrtek, 14. novembra, predstavil učencem dopolnilnega pouka slovenščine. Škerlov bogat in izviren opus je ponujal veliko tem za pogovor. Prisluhnili smo njegovim razmišljanjem o moči podob, ogledali smo si njegova dela, pokazal nam je, kako ustvarja. Zabavali smo se ob njegovih likovnih ugankah, slike v knjigah so vzbudile številne občutke, občudovali smo igro svetlobe in senc, porajalo se je veliko vprašanj, na katera je avtor z veseljem odgovarjal. Prijeten četrtkov večer je bil lepo vabilo k ogledu razstave del Petra Škerla. V Staklencu je imel odprtje razstave ilustracij Cankarjevega besedila Skodelica kave.

Predstavitev knjižnega molja

Na dnevu učenčevih dosežkov v Slatini smo predstavili knjižnega molja. Knjižni molj nam v kratkem stripu razloži, kako nastane knjiga. Ustvarila sta ga pisatelj Žiga X Gombač in ilustrator David Krančan, brošuro in plakate je zasnovala Javna agencija za knjigo Republike Slovenije. Dvojezično knjižico je izdalo Društvo Slovencev Triglav Banjaluka, v srbščino jo je prevedla Biljana Babić. Plakate, ki smo jih na razstavi v Banjaluki že spoznali, so na dnevu učenčevih dosežkov spoznali učenci Osnovne šole Holandija.

Knjižnega molja smo jeseni predstavili tudi učencem tretjih razredov OŠ Holandija v Slatini.

Knjižni molj na evropskem dnevu jezikov v Banjaluki

V četrtek, 26. septembra, smo s promocijo dvojezične knjižice Pot knjige – Put knjige obeležili evropski dan jezikov. Knjigo je bila na ogled na sejmu jezikov v Narodni in univerzitetni knjižnici v Banjaluki. Prvi so nas obiskali učenci 5. razreda Osnovne šole Branko Radičević z učiteljico Vanjo Perić. Avtorja Žiga X Gombač in David Krančan sta jim predstavila pot knjige od avtorja do bralca, učenci pa so reševali delovne liste. Ves dopoldan sta se avtorja srečevala z mladimi bralci, ob 13.00 sta nastopila na prireditvi.

Zvečer je bila promocija knjige Pot knjige – Put knjige v prostorih Društva Slovencev Triglav. V Sloveniji od 8. septembra do 13. oktobra poteka akcija Nacionalni mesec skupnega branja, udeležujemo se je tudi učenci dopolnilnega pouka slovenščine. Promocija nove knjige je bil eden izmed dogodkov ob mesecu branja. Veseli smo, da so bili z nami Tjaša Urankar z Javne agencije za knjigo Republike Slovenije, pisatelj Žiga X Gombač in ilustrator David Krančan.

POMEMBNI SLOVENCI IN NJIHOVI DOSEŽKI

Slovenija je majhna država, a zelo bogata, nima le lepe narave, ampak tudi pomembne posameznike. Vsi Slovenci in ljudje na svetu so po svoje pomembni, posamezniki pa izstopajo zaradi velikega pomena in vtisov, ki ga je njihovo delo pustilo na drugih ljudeh. Dela teh ljudi še danes navdihujejo marsikoga.

S Katekizmom in Abecednikom je Trubar postavil prve temelje slovenske književnosti. Zato je on po mojem mnenju eden od najpomembnejših Slovencev. Hvaležni smo mu, ker so Slovenci stali in ostali.

France Prešeren je največji slovenski poet, njegove pesmi so bile kot samo življenje, edinstvene. On je avtor Zdravljice - dela, ki je postalo slovenska državna himna.

Ivan Cankar je kot pomembni Slovenec mojster peresa, ki je branil slovenski jezik in kulturo ter poznal slovensko dušo. S pisanjem o svoji materi je postavil spomenik vsem slovenskim materam.

Tu ne morem omeniti vseh pomembnih Slovencev, saj jih je v zgodovini in preteklosti na različnih področjih veliko. Upam, da jih bo tudi v prihodnje.

Ana Perić

Slavoj Žižek

Čeprav je bila nekoč majhna, je dala svetu velika imena. Primož Trubar, Jakob Gallus Petelin, Janez Vajkard Valvasor, Valentin Vodnik, France Prešeren, Ivana Kobilca, Rihard Jakopič, Ivan Cankar. Slovenija je še danes majhna, vendar še vedno rodi velike ljudi. Eden izmed njih je Slavoj Žižek, svetovno priznani filozof, ki si zasluži, da se najde drug ob drugem s slovenskimi velikani.

Morda ni napisal prve tiskane knjige v slovenskem jeziku ali sestavil nobenega dela, morda ni opisal slovenske zgodovine in geografije ali predstavil duše in miselnosti slovenskega ljudstva, morda s čopičem in barvami ni narisal čustvenih trenutkov, je pa na odličen način „naslikal“ podobo sodobne družbe, opisal duh in kulturo sodobnega človeka in „sestavil“ pogled na svet okoli nas.

Slavoj Žižek je eden najplodovitejših filozofov današnjega časa. Napisal je več kot 100 knjig in več kot 900 znanstvenih člankov, kar ga postavlja med vodilne sodobne mislece. Ustvarjalni um in ustvarjalni duh ga danes uvrščata med najbolj znane Slovence. Pravzaprav je Žižek več kot to, brez njega sodobna svetovna filozofska misel ne bi bila enaka.

Mladen Bubonjić

Ulrik II. Celjski

V burni in slavni zgodovini Celja je imela pomembno vlogo rodbina Celjskih grofov. Od ubogih vernih vitezov z malim posestvom so se povzpeli do naslova deželnih knezov. V samo nekaj generacijah so s premišljenostjo, vero in pogumom postali imenitna plemiška družina Evrope. V njihovi vladavini so se izmenjevale vojne, ljubezni, podtikanje, laži, pogum in vse ostale skrbi, ki morijo tako navadne, kot tudi plemenite duše. Kljub vsemu pa je med njimi izstopal Ulrik II. Celjski. Mirnega duha, a zelo pogumen in vztrajen je želel ne samo oblast pač pa tudi novo in drugačno Evropo. Želel je mir in blagostanje vseh, od hlapcev do velikašev. Spoznal je pomembnost združenega boja proti turškim osvajalcem. Zavedal se je, kako se bo naš svet spremenil, če islam prevzame Evropo. Na žalost, kot je to običajno v zgodovini, je izgubil življenje od zahrbtnega sovražnika, ki mu je bila pomembna samo oblast. Želel bi si, da Ulrik II. Celjski vidi današnjo združeno Evropo. Zastavil bi mu vprašanje, ali je to le delček tistega, kar je on sanjal pred skoraj šestimi stoletji?!

Aleksandar Zrnić

Prvi Slovenci, ki so osvojili Triglav

Rudarja Luka Korošec in Matevž Kos, lovec Štefan Rožič in ranocelnik Lovrenc Willomitzer so bili prvi štirje Slovenci, ki so 26. avgusta 1778 osvojili Triglav. V gore so odšli na pobudo Žige Zoisa. To je bil prvi dokumentirani vzpon slovenskih planincev na Triglav.

Prvič sem se povzpela na Triglav 27. avgusta 2017. Bila sem presrečna in navdušena. V tistem trenutku sem se vprašala, kako so se počutili štirje pogumni možje, ki so se prvi vzpeli na goro, ki je postala najpomembnejši simbol slovenskega naroda. Kako so uspeli doseči tak dosežek brez GPS-a, zavarovanja in drage planinske opreme? Ali so vedeli, da bodo utrli pot za tisoče drugih planincev, ki z navdušenjem in veseljem hodijo na Triglav? Vprašala bi jih veliko ... ampak ni mogoče. Namesto njihovih odgovorov ostaja Triglav, čudovita gora, vrh katere so prvi dosegli ti pogumni ljudje.

Bojana Derkuća Bevandič

SLOVENKE, KI JIH NE BOMO POZABILI

Angela Vode

Angela Vode, ime, ki bi ga bilo treba poznati v vsakem domu bivše Jugoslavije, a je mnogim neznano. Bila je pionirka človekovih pravic, feministka, revolucionarna učiteljica in predvsem borka za pravičnost.

Svojo pot je začela kot učiteljica. Študirala je specialno pedagogiko in postala defektologinja. Objavila je članke o vzgoji otrok s posebnimi potrebami ter knjigo Pomen pomožnega šolstva in njegov razvoj v Jugoslaviji.

V vseh dvajsetih letih prejšnjega stoletja je nastopila kot eden najpomembnejših glasov, ko gre za pravice žensk. Angela je bila izvoljena za predsednico Ženskega gibanja Jugoslavije in za predsednico Društva ženskih učiteljev Slovenije. V tem času je napisala več člankov o feminističnem gibanju in socialni pravičnosti.

Komunistični stranki se je pridružila, ko je bilo to nezakonito. To je storila zaradi svojega idealizma, ki se je rodil iz iskrenega prepričanja v boj proti krivici. Javno je grajala Pakt o nenapadanju Hitler-Stalin, zaradi česar je bila leta 1939 izključena iz Komunistične partije Slovenije.

Tudi po tem je še naprej pomagala uporu. Tihotapila je hrano in oblačila v fašistična delovna taborišča in pomagala beguncem.

Nič od tega ni bilo pomembno, saj so jo po koncu vojne aretirali in mučili. Bila je ena izmed številnih intelektualcev, obsojenih na Nagodetovem procesu. Obtožena je bila, da je zahodna agentka, plačanka in razredna sovražnica.

Po izpustitvi iz zapora so ji odvzeli vse pravice in je preostanek življenja zanjo skrbela njena sestra. Pozabili in izsiljevali so jo ljudje, za katere se je tako močno borila, da bi jih zaščitila.

Njene ideje o enakosti in pravičnosti so zdaj pomembnejše kot kadar koli prej. Medtem ko naš svet še naprej postavlja ponarejeno vedrino, tisti, ki so vedno trpeli, še naprej trpijo. Potrebujemo Angelo Vode. Potrebujemo jo zaradi njene neustavljive volje do boja, nesebičnosti in morale. Toda zdaj je ni več. Ona je bila plamen navdiha, ki ga je zatiral zatiralski režim, nikoli pa se ni razvil v poln potencial. Torej, zdaj je naša naloga, da nadaljujemo njen boj in dokažemo, da je bila njena žrtev vredna.

Aleksandra Zrnić

Za mene sta najzanimivejši Slovenki Ivana Kobilca in Alma Karlin.

Ivana Kobilca je ena izmed najpomembnejših slovenskih slikark. Svoja dela je razstavljala v Sloveniji in v tujini. Njeni znani deli sta sliki Poletje in Kofetarica. Alma Karlin je ena od redkih žensk, ki je prepotovala velik del sveta sama. Bila je izjemna ženska, svetovna popotnica in pisateljica. Živeli sta v času, ko so bile ženske gospodinje, in sta bili pred svojim časom.

Gordana Jurković

Ivana Kobilca

Moje razmišljanje o delu Ivane Kobilce

Ali ste videli sliko Poletje (1889-1890) ali sliko Otroci v travi (1892) Ivane Kobilce? S teh slik se lahko čuti vonj poljskih rož, zelenje trave, radost poletja in uživanje otrok v sončnem dnevu.

Kaj pa slika Likarice (1891)? Koliko energije in elana veje iz prikazanega gibanja štirih deklet, zaposlenih z delom, in babice, ki od strani opazuje njihovo delo.

A slika Kofetarica (1888)? Babica, ki z užitkom pije kavo in kot da s svojim vztrajnim, blagim pogledom in nasmehom gleda opazovalca slike in prenaša preprosto modrost, da je potrebno uživati v vsakem trenutku, ki nam ga življenje podari.

In slike Orientalec (1882-1889), Glava Indijca (1893) – bridki pogledi neznanih vzhodnjakov, portreti sestre Fani iz 1889 in 1895, portret Mary in Josipine Baumgartner (1885-1888) in niz ženskih portretov, v katerih je prebujena subtilna ženska narava.

Ženska potrebuje velik in razkošen talent, a še večjo voljo in močno željo, da zasluži za preživljanje s slikanjem. Upoštevati je treba, da je Ivana Kobilca živela v drugi polovici XIX. in prvi polovici XX. stoletja in je sprejela tak izziv. Prikazovala je tako različne teme in postala znana. V tistem času je bilo slikanje moški poklic.

Škof Josip Juraj Strossmayer ji je naročil svoj portret, kar je bila velika čast, ampak še večja je bila, ko je naročil in financiral delo Slovenija se klanja Ljubljani (1903) za mestno hišo v Ljubljani. Zanimivo je, da je v tistem času živela v Sarajevu, kjer je skupaj z nemškim slikarjem Ewaldom Arndtom Čeplinom in njegovim bratom Leom Arndtom ustanovila Sarajevski slikarski klub.

Ivana Kobilca je bila neodvisna ženska, umetnica in svetovljanka.

Tamara Sibinović

Ivana Kobilca, znana slovenska slikarka, je nekdo, nad katerim sem zelo navdušena, saj je odlična umetnica in oseba neizmernega osebnega poguma in integritete. Imela sem srečo, da sem aprila lani v Narodni galeriji v Ljubljani videla njena najbolj znana dela in zdelo se mi je, kot da bi človek lahko govoril z ljudmi, prikazanimi na njenih slikah - zdijo se resnični in živi, več kot sto let po tem, ko jih je naslikala. Če bi imela priložnost govoriti z njo, bi jo vprašala, kdaj in kako je prepoznala slikarstvo kot svoje poslanstvo v življenju in svojem poklicu ter kako je našla pogum, da se odločno postavi proti družbenim pričakovanjem časa.

Tijana Medić

Alma Karlin

Ob stotrideseti letnici rojstva svetovne popotnice Alme Karlin in ob stoletnici njenega odhoda na pot okoli sveta smo brali članke in knjige o njenem življenju in delu, reševali smo kviz, ogledali smo si tudi film Samotno potovanje.

Alma M. Karlin je svetovna popotnica, poliglotka, edinstvena in nenavadna ženska

Že od otroštva jo je odlikovala njena posebnost. Njen prihod na svet je bil nenavaden kot celo njeno življenje. Alma M. Karlin se je rodila v Celju leta 1889. Iz Celja je krenila na svoje potovanje po svetu.

Potovala je po vsem svetu, doživljala je dogodke in različne nesreče, kar je opisala v potopisih Samotno potovanje in Urok Južnega morja. Alma M. Karlin se danes uvršča med deset največjih, najbolj pogumnih in najbolj izvirnih svetovnih popotnikov in popotnic vseh časov.

Želela bi, da bi obstajal časovni stroj, ki bi me vrnil v čas, ko je živela Alma Karlin, vprašala bi jo, kako je doživljala svet. Kakšna je skupnost za vse ljudi, ki jih je srečala na potovanju? Kaj jo je spodbudilo, da se je podala na pot okoli sveta? Kakšen nasvet bi dala ljudem, ki bi radi šli po svetu?

Alma Karlin je bila v krajih, do katerih lahko mnogi od nas hodijo samo v sanjah. Ko to pišem, na žalost, lahko vsi ljudje na planetu potujejo samo v sanjah.

Dubravka Bevandić Bucalo

Pred kratkim sem v družinskem albumu našel staro fotografijo svojih prednikov, prababice Terezije in pradedka Andreja. Na fotografiji je ob njima na vrtu stala nizka, precej nenavadno oblečena ženska. Oče mi je razložil, da je to gospa Alma Karlin. Fotografija je nastala v Pečovniku, malem naselju ob Celju. Povedal mi je, da sta babica in dedek dobro poznala to slovensko popotnico in avanturistko. Že od malih nog je bila vedoželjna in nemirnega duha. Ker njeni starši niso imeli moškega naslednika, jo je oče, ki je bil avstro-ogrski oficir, obravnaval kot mladeniča. Dovoljeno ji je bilo marsikaj, kar drugim deklicam ni bilo. Vse to pa je še bolj spodbujalo njeno vedoželjnost. Šolala se je v takrat zelo znanih šolah in govorila veliko tujih jezikov. Potem pa se je podala na pot okoli sveta. Ko se je vrnila, je pogosto pripovedovala utrinke s svojih potovanj. Prav posebej pa je imela rada Korejo in Japonsko. Vesel bi bil, če bi imel čast spoznati gospo Almo osebno. Zagotovo bi ji rad zastavil vprašanje, kaj si misli o teh deželah danes. Bilo bi zanimivo, če bi bila gospa Alma zmožna danes ponoviti svoje potovanje in nam opisati, kaj vse se je spremenilo v enem stoletju.

Rastko Zrnić

Že dolgo hodim na pouk slovenščine in veliko smo se učili in brali o mnogih znanih Slovencih. Najbolj zanimiva za mene je Alma Karlin. Če bi imela možnost, bi jo najprej vprašala: »Lahko grem z vami na pot okrog sveta?« Vprašala bi jo še, na katero mesto bi se z veseljem vrnila. Kje še ni bila in bi rada šla?

Tanja Kamšak

Intervju z Almo Karlin

Pozdravljeni, gospa Karlin. Naše bralce bi zanimalo, če bi nam povedali nekaj podrobnosti o sebi.

Moje ime je Alma Maximiliana Karlin, po rodu sem Celjanka (1889 – 1950). Jaz sem pesnica, pisateljica, mladinska pisateljica, popotnica, poliglotka, ljubiteljska etnologinja, biologinja itd.

Kateri jezik je bil vaš materni jezik?

Jaz sem imela za materni jezik nemščino, slovensko sem znala premalo, da bi v slovenščini pisala.

Kje ste študirali?

Po srednji šoli, ki sem je obiskovala v Gradcu, sem študirala jezikoslovje na Society of Arts v Londonu.

Kako ste se domislili potovanja po svetu?

Bila sem radoveden otrok in čutila sem, da nisem rojena za gospodinjo in da bi skrbela za gospodinjstvo. Vedno sem se počutila, kot da me tam nekaj čaka.

Ste to našli?

Da.

Lahko poveste našim bralcem, kaj je bilo to?

To boste morali odkriti iz mojih zapisov ☺

Najlepša hvala za pogovor.

Nevena Crnčević

Nenavadna ženska Alma Karlin je zelo zanimiva oseba iz slovenske kulture, njena dela in knjige veljajo še danes. Rada bi jo vprašala, kakšen je občutek, ko si sam v krajih, ki so daleč od tvojega rojstnega kraja, katera je najbolj vznemirljiva izkušnja, ki jo je doživela na svoji poti, kateri je bil najnevarnejši dogodek, ki ga je doživela, kako je bilo srečati kanibale in ali bi ponovila podobno potovanje.

Jasna Kelečević

Ko bi imela priložnost, bi vprašala Almo Karlin, kako je bil potovati po svetu v 19. stoletju. Takrat naše okolje ni moglo sprejeti žensk, ki niso izbrale običajne poti. Kako je bilo v Južni Ameriki ali kakšnem delu Azije, ko se je pojavila ženska in poskušala preživeti. Seveda bi jo najraje vprašala, kje je dobila pogum, da je tako drugačna in samosvoja, in če je kdaj obžalovala svoje odločitve.

Sanja Katan Grbić

Vedno znova razmišljamo o življenju in delu Primoža Trubarja, Franceta Prešerna in Ivana Cankarja. Kaj bi jih vprašali?

Primož Trubar

A veste, kako se je imenovala prva slovenska knjiga in kdo jo je napisal? To sta Abecedarijum in Katekizem (1550), napisal pa ju je seveda Primož Trubar. Primož Trubar velja za očeta slovenske literature. Opravil je še eno veliko delo, prevedel je celotno Novo zavezo (1577). Ste vedeli, da je bil prvi cerkveni predstavnik protestantske cerkve na Slovenskem? Kjub kratki dobi protestantizma v Sloveniji je bila to doba največjega kulturnega napredka. Predstavljala je zlato dobo slovenske literature. Primož Trubar (1508-1586) je bil najbolj znan slovenski pisatelj, prevajalec in protestantski župnik. Zanima me, kaj ga je motiviralo, da je napisal Abecednik, ki je še vedno največji napredek v slovenski literaturi in vreden vsakega občudovanja.

Slobodanka Maličević

Abecedarium
vnd der klein Catechismus
In der Windischen
Sprach.

Ane Buquice / is tih se ty
Mladi inu preprosti Slouenci
mogo lahku vkratkim zhasu
brati nauuzhiti / Vtih so tudi
ty vegshy stuki te kerszhanske
Vere inu ane Molytue /
te so prepisane od aniv
ga Peryatila vseh
Slouenzou.

Rom. xiiii.
Et oīs lingua confitebitur Deo.

Zdaj bom pisala o znanem duhovniku in prevajalcu Primožu Trubarju. Rojen je v Sloveniji, umrl je v Nemčiji. Njegovi najpomembnejši deli sta Abecednik in Katekizem. Veliko ljudi je spoznalo Trubarja po tem, da je on ustanovitelj protestantske cerkve na Kranjskem. Leta 1548 je začel snovati zamisli za seznanjanje Slovencev z verskimi vsebinami s pomočjo tiska, tako se je razvijala slovenska književnost. Mi učenci se spomnimo Primoža po neznanem in zanimivem jeziku pisanja. Zanima me, kako se je odločil za pisanje v jeziku, ki se mi zdi res nenavaden.

Mateja Vatovec

Če bi lahko, bi vprašala Primoža Trubarja, ali mu je žal, da ni diplomiral na Dunajski univerzi. Imam še eno vprašanje: Ali bi se danes izognil zaporu?

Jelena Grbić

France Prešeren

Pri pouku slovenščine smo se učili, da je France Prešeren največji slovenski pesnik. Spoznali smo tudi njegovo življenje in njegovo poezijo. Prebrala sem Turjaško Rozamundo, Povodnega moža in Sonetni venec. Potem smo dobili nalogo, naj znanega slovenskega pesnika nekaj vprašamo. Razmislila sem in rada bi ga vprašala naslednje: Zakaj je najbolj pogosto pisal ljubezensko poezijo? Katera mu je njegova najljubša pesem? Ali bi kaj spremenil v svojem življenju, če bi to bilo mogoče? Upam, da bi bili odgovori enako lepi, kot je Prešernova poezija.

Anastasija Babić

Če bi imela priložnost, bi se rada pogovarjala s Francetom Prešernom. Vprašala bi ga, ali je pogosto imel navdih in kakšen je ta občutek. Je pogosto pisal verze, ki so bili dokončani, ali jih je pozneje popravljal? Zanima me tudi, ali mu kakšna njegova pesem ni bila všeč.

Jovana Risojević

Jaz bi rad vprašal Franceta Prešerna, kako so vzdrževali čistočo v tem obdobju, na primer, kako so si umivali roke, kako so se kopali itn.

Andrej Drinić

Poleg tega, da je bil France Prešeren eden najbolj znanih slovenskih romantikov, njegove pesmi niso zanimive samo po vsebini, ampak so tudi oblikovno posebne. Zunanji zgradbi pesmi Zdravljica in Sonetni venec se mi zdita zelo zanimivi, saj so verzi Zdravljice v obliki kozarca in prva črka vsakega verza Magistral na koncu gradi posvetilo. Če bi imela priložnost vprašati Prešerna o ustvarjanju njegovih pesmi, bi ga vprašala, na kakšen način je določal zgradbo svojih pesmi. Ali je zgradba del nastala pred vsebino?

Hana Aličehajić

Prej nekaj meseci sem šla v Kranju brezskrbno na sprehod po trgu poleg gledališča in si ogledovala velik Prešernov spomenik. Nedaleč je knjižnica. Poskusila sem prebrati dele besedila na veliki stekleni steni, ko sem šla proti Prešernovemu gaju. Ponavadi sem tukaj počivala ob veselem žvrgolenju ptic, tihem šepetu listja brez in dihala vonj trave in cvetlic.

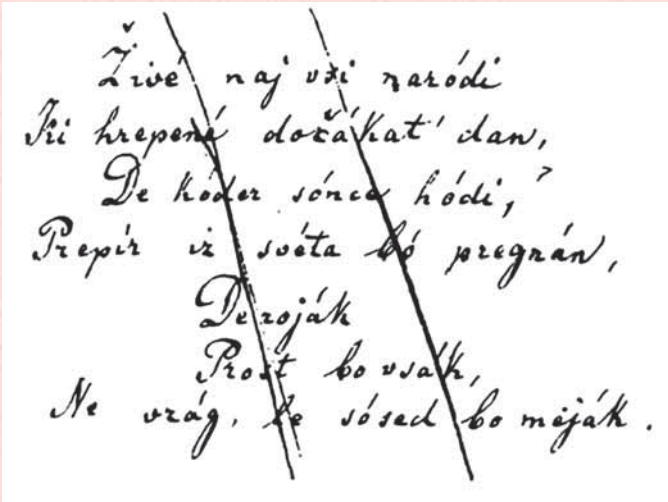
Živé naj vsi národi
Ki hrepené dočakat' dan,
De kóder sónce hódi,
Prepír iz svéta bó pregnán,
De roják
Prost bo vsak,
Ne vrág, le sósed bo meják.

Vprašala sem se, ali si je Prešeren mogel zamisliti, da bosta njegovo ime in delo ponos Slovenije in Slovencev in da se bosta stoletja širila in prenašala v svet, daleč čez slovenske planine in meje.

Tudi pesem Zdravljica je prispevala k temu: „Žive naj vsi narodi…“

Ja, žive naj vsi narodi.

Gospa Šipragić

Ko je leta 1844 France Prešeren napisal Zdravljico, ni imel pojma, da bo ta pesem postala državna himna. Mislim, da bi bil presenečen :)

V Zdravljici pesnik nagovarja ne le prijatelje, temveč vse Slovane:

Bog živi ves slovenski svet,
brate vse,
kar nas je
sinóv sloveče matere!

Ta pesem govori o razumevanju, strpnosti in sožitju vseh narodov, dobroti ljudi in medsebojnem spoštovanju:

prepir iz svéta bo pregnan,
da rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!

Všeč mi je, ker je pozitivna, spodbuja prijateljstvo, mir, sožitje in strpnost - to so dobre lastnosti slovenskega naroda, vsaj jaz to tako dojemam.

Če bi bilo mogoče, bi vprašala pesnika: Kje ste dobili navdih za pesem Zdravljica? Ali ste si predstavljali, da bo ta pesem postala državna himna?

Natalja Milaković

Pogovor s Francetom Prešernom

Kdaj ste odkrili svoj pisateljski talent?
Kot otrok sem začel pisati.

Kdo je prepoznal vaš talent?
Moji starši, ki so me poslali v šolo, kasneje mi je pomagel Valentin Vodnik, z njim sem izpopolnjeval svoje pisanje.

Kaj vas je spodbudilo k pisanju?
Moj nemirni duh.

Od kod izvira tolika strast do pisanja?
Svojo poezijo želim pustiti svojim ljudem za zapuščino.

Ste edini, ki v verzih piše o položaju pesnikov v družbi?
Pri tem mi pomaga moja pravna diploma.

Temi vašega pisanja sta ljubezen do domovine in ljubezen do ljubljene, zakaj?
Moja poezija sem jaz.

Bojana Palačković

France Prešeren, velik pesnik, doktor prava, je človek, ki je pustil velik pečat v slovenski literaturi. Pogosto se sprašujem, ali bi bila življenjska pot pesnika drugačna, če bi ga njegovo okolje sprejelo in mu dovolilo, da odpre svojo odvetniško pisarno, in če bi pridobil socialni ugled. Ali bi preživel svoje življenje s svojo veliko ljubeznijo Primičevo Julijo, bi bila srečna in bi živela dlje?

Zvezdana Kopanja

France Prešeren je na smrtni postelji pustil za seboj eno uganko in izgovoril stavek, ki še do danes ni razjasnjen: »Zame bi bilo bolje, da nikoli nisem bil v Ribnici.« Vprašala bi Franceta Prešerna: »Zakaj ste to rekli vi, ki ste vzeli v svoje roke jezik slovenskih kmetov in ga dvignili na raven evropskega duha in svetovne književnosti?«

Dejana Došen

Ob 8. februarju so osnovnošolci spoznali življenje in delo Franceta Prešerna.

France Prešeren na Dunaju

Koliko časa sem tam, kjer moram biti, a ne tam, kjer želim?
Tukaj sem zaradi svoje hvaležnosti. A me je želja staršev tako močno v kletko zaprla?
Zdaj lahko samo ljubosumno na ptičke gledam, kako svobodno po nebu letijo.
Prepozno je. Maj je.

Kakšna sila me je na Dunaj vodila?
Odnehati? Te misli nimam. Sramota. Zgubljen čas.
Pa kaj bi vi povedali človeku, ki drevesa s sadjem s sekiro poseka?
Prepozno je. Maj je.

Je to usodni čas? Kam me življenje vodi? Jaz odločam.
Vem, kdo sem. Vem, kaj lahko postanem.
To je moj čas.
Zdravi ostanite, prijatelji moji.

Mihaela Lunić

JULIJA. DRAMA. ŽIVLJENJSKA LJUBEZEN. Veliko ljudi to sigurno spomni na Romea, Shakespearovega junaka iz najbolj znane drame Romeo in Julija. Ampak jaz se spomnim tudi na Franceta Prešerna. Če bi imela možnost, bi ga vprašala, zakaj Julija. Kakšen vtis lahko pusti nekdo, da ti niti ene edine besede ne pove. Zame je to zelo neverjetno in mislim, da je nekaj posebnega na puncah, ki imajo ime JULIJA. Čisto ljubezensko ime, na katero fantje niso imuni.

Tamara Stanišić

Pogovor Julije in njene mame Julijane

Nekaj časa po tem, ko je Julija prebrala Sonetni venec.
Julijana: Julija, zakaj si jezna?
Julija: Sem jezna in žalostna zaradi tega, ker je France napisal in objavil besedilo, ki govori o meni. Zakaj je to naredil, saj mu jaz nikoli nisem dala povoda za to. Nisva se nikoli pogovarjala. Sigurno imajo zdaj ljudje grdo mnenje o meni.
Julijana: Zakaj imaš takšno mnenje o sebi? Sigurno bi vse punce na svetu želele, da fanti tako govorijo o njih. Sigurno boš večna in ljudje bodo vedno imeli spomin nate.
Julija: Jaz bi rajši, da moj bodoči mož tako govori o meni, a ne nekdo, ki me ne pozna.
Julijana: Julija, ne bodi neumna, najpomembnejše je, da ima fant dovolj denarja, da ti privošči brezskrbno življenje.

Milena Stanišić

Valentin Vodnik

Če bi spoznala Valentina Vodnika, bi rada vedela nekaj stvari o njem. Zanimalo bi me, kdo so bili njegovi najljubši pesniki, kakšno literaturo je rad bral, kakšen je bil njegov delovni dan in ali je bilo njegovo delo kdaj zavrnjeno. Kot vsi vemo, je njegov zaščitnik baron Žiga Zois, ki ga je finančno podpiral, ljubil umetnost. Zanimalo bi me, koga od današnjih mladih umetnikov bi Žiga Zois podprl, čigava umetnost bi mu bila všeč.

Gorana Retel

Lani smo živeli na Trubarjevi cesti v Ljubljani. Ko grem čez Zmajski most, pridem na ljubljansko tržnico. Tam je vedno živo, vse vrvi od življenja, zvokov, vonja. Stojnice so polne sadja, zelenjave in rož. Okoli stojnic hodi tisoče ljudi - turisti, domači, gledajo, kupujejo. In tam se stlačen med stojnicam s pogledom na Ljubljanico nahaja spomenik zelo pomembnega Slovenca Valentina Vodnika, Prešernovega učitelja. V delovnem času tržnice ni mogoče priti blizu spomenika. To je bilo prejšnje leto. Letos je vse drugače. Prižgem televizijo in v novicah vidim ljubljansko tržnico - ni ljudi, na stojnicah ni živil. Zaradi novega koronavirusa na tržnici ni ljudi, ampak spomenik Valentina Vodnika je še vedno tam, je kot nema priča časa.

Marija Papić

Razstava Valentin Vodnik – Kranjcev prvi poet

Valentin Vodnik velja za avtorja prve slovenske pesniške zbirke in urednika prvega slovenskega časopisa. Leta 2019 smo praznovali 260 let od njegovega rojstva. V Gorenjskem muzeju Kranj so pripravili razstavo o njegovem življenju in delu. Ob slovenskem kulturnem prazniku je bila na ogled v Glasbenem paviljonu v parku Petra Kočića v Banjaluki. Z nami sta bili kustosinji Anja Poštrak in Barbara Kalan.

Ivan Cankar

Dragi Ivan Cankar,
kaj bi danes povedal o svojem življenju in delu? Ali bi bil bolj srečan, če bi živel v tem času? Ali meniš, da te mi danes bolje razumemo kot tvoji sodobniki? Če bi lahko zavrtel čas nazaj, bi živel enako, ali bi enako ravnal do svoje matere, družine in doma? Zakaj si nikoli nisi mogel oprostiti za lastno vedenje do matere? Kaj bi svetoval današnjim mamam, kako vzgajati svoje otroke? Kaj bi svetoval slovenskim politikom glede upravljanja države? Povej nam, kaj je v resnici bil razlog za tvojo smrt!

Aleksandra Šindić Radić

Če bi lahko dobila priložnost, da bi kakšno zgodovinsko osebnost nekaj vprašala, bi bil to Ivan Cankar. Vprašala bi ga, od kod črpa svoj navdih, ker je to zame najtežje. Rada bi se mu zahvalila tudi za vse, kar je pustil za seboj.

Sonja Šuković

Vprašal bi Ivana Cankarja, ali bi se rad opravičil vsem, za katere misli, da jim je naredil krivico. Kaj bi Ivan danes rekel svoji mami?

Nikola Grbić

V šoli smo brali znamenito delo Ivana Cankarja Desetica in jaz sem imela nalogo, da napišem Cankarjevo biografijo. Ko sem to naredila, me je zelo zanimalo, a je res on tako živel, ko je bil majhen. In zato bi se rada pogovarjala s Cankarjem, da vidim, kako mu je bilo pri neznanih ljudeh in ali je to vplivalo na njegovo prihodnost.

Lana Not

Zahvalila bi se Ivanu Cankarju za delo Skodelica kave, ker je odprl naše oči, da ne pozabimo, da se zahvalimo našim staršem za dobra dela. Da se ne počutimo krive, ko jih ne bo več.

Verica Jaćimović

Pismo Ivanu Cankarju

Kolikšna je ljubezen? Verjamem, da so nekatere ljubezni večje od samega vesolja.

Ker obstajajo poleg »črnega madeža na srcu, ki ostane za vekomaj«, ta madež si narediš sam, ko rečeš nekaj tako grdega, da zareže v sočloveka.

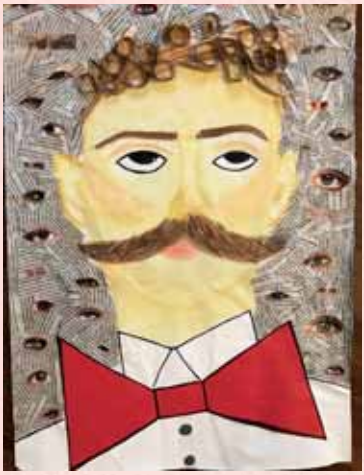

Kot si povedal v Skodelici kave, razumem te, vsi grešimo. Ampak kaj imaš od tega, če si sam ne oprostiš? A lahko to pozabiš?

Enostavno bi se moral opravičiti in pokazati, da ti je res žal, morda ... ampak to je zdaj najtežje. Sploh ne vem, zakaj, ali se mi bojimo, da nam ne bojo oprostili, ali naš ego ne more preboleti, vse je odvisno od nas. Zaradi tega moramo najprej rešiti svoje težave. Težko je. Verjetno ostanemo tiho, ker jočemo, ko govorimo o tem, potem pogoltnemo vase, pa neizogibno »bruhamo« po svojih prijateljih, ki tega niso zaslužili.

Vse, kar potrebujemo, je oprostiti, tako drugim kot tudi sebi.

Elena Lunić

Sanjala sem o Jerneju Kopitarju

Bile so čudne sanje. Dan pred tem sem brala o časih, ko se je nacionalna in kulturna zavest med južnoslovanskimi narodi v začetku 19. stoletja prebudila. Zanimala me je skupna narava te ideje, predvsem pa vloga enega Slovenca, Jerneja Kopitarja. V mojih sanjah je bil vljuden in kultiviran sogovornik, oblečen po modi tistih dni. Vprašala sem ga, ali se bo pogovarjal z mano.

»Čas, v katerem živite in delate, ter vaša zavzetost sta me navdušili, predvsem pa vaše sodelovanje z Vukom Karadžićem. Bi mi lahko kaj povedali o njem?«
Odgovoril je z nasmehom.

»Vesel sem, da ste me vprašali o Vuku. Je precej pameten in nadarjen mladenič. Spoznala sva se, ko je po neuspeli vstaji Srbov proti Turčiji leta 1913 prišel na Dunaj. Trdno se je odločil, da se bo še naprej boril s svojim peresom. Pokazal mi je lepoto in bogastvo srbskega narodnega jezika in pomagal sem mu objaviti zbirko ljudskih pesmi in modrosti, pa tudi slovar in slovnico. V tistem času smo veliko delali, da smo vzpostavili slavistiko in ustvarili temelje za slovansko kulturo.«

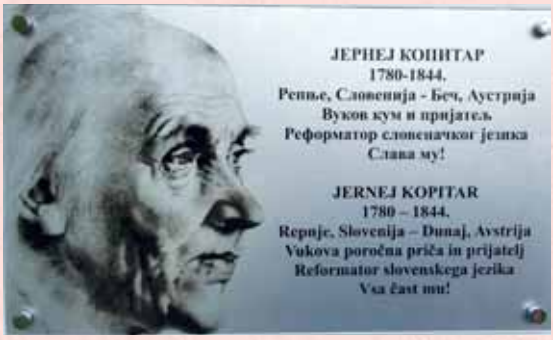

Zbudila sem se. Vtis, ki so ga sanje pustile, je bil prijeten. Spodbudile so me, da razmišljam o tem, kaj se dogaja s kulturo in slavistiko.

Lejla Medić

Jože Plečnik

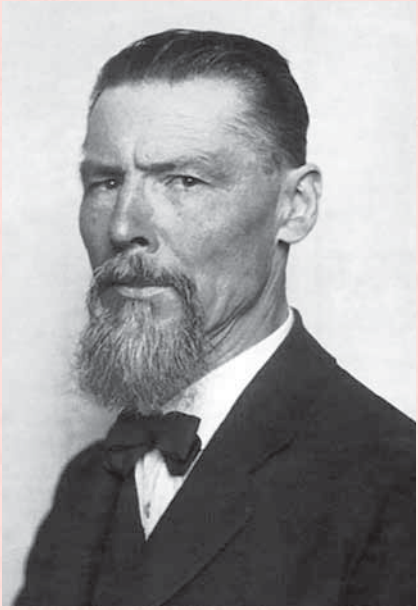

Ko človek prvič pride v Ljubljano, ni težko ne videti nekaj, kar je Jože Plečnik, znani slovenski arhitekt, zgradil v preteklosti. Njegove stavbe danes predstavljajo več kot lepe zgradbe zgodovine, postale so del slovenske identitete, tako kot Cankarjeve pesmi ali Prešernova Zdravljica. Kamnite mostove, kot sta Tromostovje ali Čevljarski most, je naredil tako, da je približal Ljubljanico svojim meščanom in Ljubljano mostovom v Benetkah. V središču mesta lahko vidite več Plečnikovih del, kot so Kongresni trg, Narodna in univerzitetna knjižnica, Trnovski pristan na obrežju Ljubljanice, Tržnice, Vzajemna zavarovalnica in druge. Lahko rečemo, da je Jože Plečnik pomembno vplival na slovensko arhitekturo in da je postavil usmeritve nadaljnjega razvoja arhitekture v Sloveniji.

Slobodan Peulić

Plečnikovi mostovi

Ali veste, kdo je bil Jože Plečnik? Če greste na sprehod po Ljubljani, sigurno vidite tri mostove drugega ob drugem. Zakaj je tako? V preteklosti je bil tukaj en most. Prvič je bil izdelan iz lesa in se je imenoval Stari most. Leta 1657 ga je uničil požar in je bil nadomeščen z novim - znova lesenim Novim mostom. Ker je leseni most postal nevaren, je bil leta 1842 zgrajen kamniti most.

Projekt povečanja Špitalskega mostu so zaupali Plečniku. On je ugotovil, da je originalni most v zelo dobrem stanju, in se je odločil, da bo boljše, da napravi dva nova mostova. Če niste vedeli, on je znan tudi po številnih stavbah in cerkvah na Dunaju, v Ljubljani in Beogradu. Če bi mogel, bi ga zelo rad vprašal, kako je naredil tako veliko pomembnih stavb in zakaj mu je bilo lažje izdelati dva nova mostova in ne razširiti obstoječega.

Aleksa Sibinović

Tromostovje, to je meni Ljubljana! Ena zelo zanimiva celota, po ideji pa napredna, zato gre vedno v korak s časom! Veliko je še stvaritev tega znamenitega arhitekta v mestu.

A ni ustvarjalno delo eno najlepših? Igrivo, raznovrstno, lahko vizionarsko, včasih zahtevno, ampak ... izpolnjuje.

Vsi nosimo neki talent. Zato bi morali biti bolj delovni, pa tudi hvaležni in znati uživati v tem, kar nam je podarjeno! Kot je užival tudi on sam, Plečnik!

Vesna Stijak

Mostovi so čudeži arhitekture, ki odvzamejo dih, ne žive, ne govore, a imajo še vedno dušo. Tudi Plečnikovi mostovi imajo dušo in Plečnik živi skozi njih. Tromostovje, Trnovski in Čevljarski most nas vsak dan spominjajo, kako pomembni so, ker povezujejo ljudi, sklepajo prijateljstva.

Zdi se, da Tromostovje združuje preteklost, sedanjost in prihodnost in pošilja sporočilo, da je življenje večno le, če smo povezani drug z drugim. Trnovski most je sam oaza življenja, saj v svojih brezah in grmovju skriva veliko prijateljstev in ljubezni. Čevljarski most še danes diši po lepilu in usnju ob zvokih čevljarskega orodja, ki povezuje spomine starih z današnjimi pričami.

Plečnik je s svojimi mostovi zadolžil generacije, da se nikoli ne postavijo pred ovire, ampak jih premagajo.

Dražena Bubonjić

Vsak četrtek moja profesorica Barbara prinese knjige za branje. Vzela sem zgodbo Gorana Vojnovića Mesarski most. Ta zgodba me je spodbudila k razmišljanju o mostovih, katerih je v Ljubljani zelo veliko. V središču mesta mostovi povezujejo dve obrežji, povezujejo ljudi. Življenje poteka nad in pod mostovi, pa tudi na bregovih reke Ljubljanice. S svojimi zanimivimi mostovi reka Ljubljanica daje Ljubljani poseben pečat. Prvi most čez Ljubljanico je bil zgrajen v rimski dobi.

Arhitekt Jože Plečnik je v starem mestnem jedru Ljubljane uredil rečne bregove. Ob reki je zasnoval sprehajalne poti z drevoredi, med njimi Trnovski pristan z vrbami žalujkami in stopničastim sprehajališčem. Na reki in pritokih je ustvaril ali uredil tudi vrsto mostov, ki danes prispevajo k edinstvenosti podobe Ljubljane: od Trnovskega, Čevljarskega do osrednjega Tromostovja.

Nabrežja Ljubljanice so danes živahno družabno zbirališče s številnimi kavarnicami na prostem. Najbolj znan je Zmajski most. Krasijo ga znameniti kipi zmajev, ki delujejo zelo strašljivo in skorajda resnično.

Leta 1842 je na mestu Lesenega mostu zgrajen osrednji kamniti most Tromostovje. Med 1929 in 1932 je Plečnik osrednjemu mostu dodal še dva , ki sta namenjena pešcem. Odstranil je kovinsko ograjo in vse tri mostove opremil z masivno kamnito ograjo, na katero je razmestil svetilke.

Ljubljanski most ljubezni je Mesarski most. Zgrajen je bil leta 2010 in povezuje Plečnikovo tržnico in Petkovškovo nabrežje. Arhitekt Plečnik je pred skoraj stotimi leti predvidel njegovo gradnjo. Na njegovi ograji so ključavnice, s katerimi so zaljubljenci zaklenili svojo ljubezen in nato ključe odvrgli v reko Ljubljanico.

Obvezno obiščite Ljubljano, ker Ljubljanica s svojimi mostovi ponuja enkratna doživetja, ki jih morate poskusiti.

Vanja Perić

DRUŽIMO SE

Z učenci Osnovne šole Koper

Učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz Slatine in Banjaluke so bili aprila gostje koprskih učencev, 25. oktobra so jim vrstniki z Osnovne šole Koper obisk vrnili. Druženja mladih so vedno lepa.

Na reviji narodnih manjšin

Žabe so pripravljene za nastop na tradicionalni prireditvi, na kateri vse narodnostne manjšine v Banjaluki pokažejo delček svoje kulture. Deklamirali in peli smo slovenske pesmi o žabah.

Kaj vemo o sadju, zelenjavi, žitih, stročnicah in začimbah - kviz za učence dopolnilnega pouka slovenščine

Pri dopolnilnem pouku slovenščine v Banjaluki in Slatini začetek šolskega leta posvetimo pripravam na kviz. Kviz pripravlja in vodi Darko Hederih. Ob pripravah na kviz smo izvedeli marsikaj novega o živilih, naučili smo se slovenske besede in razmišljali, zakaj moramo v svojo prehrano vključiti sadje, zelenjavo, žita, stročnice in začimbe. Kviza so se udeležili učenci iz Niša, Zenice, Tuzle, Teslića, Slatine in Banjaluke. Zmagala je ekipa Slatine, ki so jo sestavljali Marko Budiša, Stefan Kuprešak in Katja Lunić. Kviz pa ni le priložnost, da učenci pokažejo svoje znanje, ampak predvsem priložnost za druženje otrok slovenskega porekla iz različnih društev Slovencev v Bosni in Hercegovini. Vsako leto smo veseli tudi gostov iz Srbije – letos sta bila z nami učenca iz Slovenske kulturne skupnosti France Prešeren Niš.

Predavanje ob stoletnici Univerze v Ljubljani

»S tem svetim trenutkom stopa naš narod v zgodovino, ki je ne izbriše nihče nikoli več,« je jezikoslovec Fran Ramovš 3. decembra 1919 začel čisto prvo predavanje na novo ustanovljeni Univerzi v Ljubljani. Univerza je zdaj dopolnila sto let. Ob tej pomembni obletnici so na več kot 50 univerzah po svetu pripravili Svetovne dneve slovenske znanosti in umetnosti. Projekt Svetovni dnevi vodi Center za slovenščino kot drugi in tuji jezik Univerze v Ljubljani, sodelujejo pa vse univerze, vključene v program Slovenščina na tujih univerzah.

Stoletnico prve slovenske univerze smo obeležili tudi v Banjaluki. Na Filološki fakulteti je lektorica dr. Janja Vollmaier Lubej pripravila predavanje o slovenskih znanstvenicah in umetnicah z začetka 20. stoletja. Po predavanju je bil čas za druženje.

Novoletni večer ob filmu Ne bom več luzerka

Filmski večer v Banjaluki je vsako leto prijeten začetek novoletnih praznovanj. Nazdravili smo, da bi bilo leto 2020 zdravo in veselo.

Film Urše Menart Ne bom več luzerka je naredil name velik vtis. Tema filma je zelo resna, a je povedana na komičen način. Prinaša veliko vprašanje za mladino: Ali ostati v svoji deželi kljub težavi poiskati resno službo in se osamosvojiti ali se odseliti v tujino, pustiti prijatelje, starše, dom, deželo in se nikoli vrniti? To je vprašanje, ki smo si ga zastavili vsi v enem obdobju svojega življenja. To je tudi vprašanje odnosa do okolja in identitete.
Konec je optimističen: Ne prepustiti se in poskusiti vzeti stvari v svoje roke, kakor jih je Špela, glavna junakinja poskušala in si je izborila svoje kolo pony, ki so ji ga ukradli.

Sanja Tošić Jakić

Novoletno druženje v Prijedoru

Leto 2019 se je končalo. Ko smo praznovali, še nismo vedeli, da se leta 2020 ne bomo videli tako pogosto.

Dedku Mrazu in Božičku smo pokazali, kaj znamo

V soboto, 14. decembra, smo dopoldan izdelovali voščilnice in vadili za nastop. Popoldan smo se zbrali v Židovskem kulturnem centru. Program so vodile tri žabe – učenci iz Slatine. Šolarji so se predstavili s pravljicami Rokavička, O šivilji in škarjicah, Peter Klepec, Zlatorog in Dedek Mraz v dimniku. Slišali smo tudi veliko pesmi, vse so spremljale ilustracije. Ob koncu programa smo vsi skupaj zapeli Siva kučma, bela brada in poklicali dedka Mraza in Božička.

Nastop na odprtju razstave Valentin Vodnik – prvi slovenski pesnik

Slovenski kulturni praznik smo praznovali z odprtjem razstave o Valentinu Vodniku. V kulturnem programu smo predstavili dela slovenskega pesnika Valentina Vodnika.

BEREMO

Poletavki - poletni bralki

Vsako leto se trudimo, da bi čim več brali. Šolarje smo povabili, naj med počitnicami prebrane knjige vpisujejo v bralne sezname. Poln seznam sta oddali Milica Marjanović in Sofija Mihajlović. Tako sta postali poletavki – poletni bralki. Prejeli sta priznanje, značko in majico. Podelitev priznanj je bil eden izmed dogodkov letošnjega Nacionalnega meseca skupnega branja. Čestitamo mladima bralkama!

Knjižnica – vesolje zakladov

S knjižnico Antona Tomaža Linharta Radovljica že šest let izvajamo branje na daljavo. Listi najmlajših, vključenih v projekt Knjižnica – vesolje zakladov, se hitro polnijo.

Spoznali smo projekt Rastem s knjigo

Projekt Javne agencije za knjigo Republike Slovenije nam omogoča, da beremo kakovostna dela sodobnih slovenskih avtorjev.

Z Rovko Črkolovko v svet branja

Osrednja knjižnica Srečka Vilharja Koper izvaja bralni projekt Rovka Črkolovka. Pridružili so se mu tudi učenci iz Banjaluke in Slatine. Knjižničarki Urška Bonin in Tjaša Jazbec sta jim predstavili projekt in razdelili knjige. Naši učenci so postali člani koprske knjižnice, to pa jim omogoča, da si izposojajo e-knjige, dostopne preko spletnega portala Biblos.si.

USTVARJAMO

Delavnica kamišibaja – pripovedovanje zgodb ob slikah

Kamišibaj je oblika pripovedovanja zgodb ob slikah. Izhaja iz Japonske. *Kami* pomeni japonsko papir, *šibaj* pa gledališče oziroma dramo. Slike so vložene v majhen oder – *butaj*. Pripovedovalec ob pripovedovanju menja slike, ki prikazujejo dogajanje v zgodbi ali pesmi. Kamišibaj združuje besedno in likovno umetnost, učencem dopolnilnega pouka slovenščine je zelo všeč. Katja Bevk in Božena Kolman Finžgar iz knjižnice Antona Tomaža Linharta Radovljica sta v Banjaluko prinesli butaj in v soboto, 23. novembra, so se tri skupine učencev preskusile v ustvarjanju slik za pripovedovanje. Uživali so ob delu in tudi ob pripovedovanju.

Ustvarjalne delavnice ob slovenskem kulturnem prazniku

8. februar je slovenski kulturni praznik, dan, ko se spominjamo smrti slovenskega pesnika Franceta Prešerna. Dopolnilni pouk slovenskega jezika in kulture je bil na ta dan prazničen, spomin na pesnika smo počastili z ustvarjalnimi delavnicami.

Z nami sta bili kustosinji Gorenjskega muzeja Kranj Anja Poštrak in Barbara Kalan. Na Osnovni šoli G. S. Rakovski sta izvedli tri delavnice za otroke in mladostnike. Učenci so pisali z gosjimi peresi, barvali so podobe oblačil iz obdobja romantike, ob zemljevidu Gorenjske so prizore iz Prešernovega življenja umeščali po krajih. Mladostniki so spoznali tudi življenje in delo Valentina Vodnika.

Ustvarjamo plakate za likovni natečaj Slavističnega društva Dolenjske in Bele krajine. Tema je Slovenščina – moj jezik.

Slovenija - slovenščina

Ne živimo v Sloveniji, a jo vedno radi obiščemo. Na plakatu smo predstavili pridevnike, ki povedo, kako mi doživljamo Slovenijo in slovenščino. Slovenščina je jezik, s katerim se lahko igramo in v njem izrazimo, kar čutimo in želimo.

Ana Cucek, Marija Budiša, Bojan Ćeran

Prijazne besede

Ta naslov smo izbrali, da bi vsi vedeli, kako pomembne so prijazne besede. Besede »Dober dan«, »Kako ste?«, »Nam lahko pomagate?«, »Izvolite,« »Prosim«, »Hvala« bi morali večkrat uporabljati. Mi živimo v Bosni in Hercegovini in ko pridemo na obisk v Slovenijo, radi slišimo prijazne besede. Prijazne besede so pisane, vesele in ljubeznive kot naslov našega plakata.

Lucija Vujinović, Martina Tavčar, Katja Lunić, Miloš Budiša

Besede, take in drugačne

Pesnik Tone Pavček je v pesmi Besede, take in drugačne pisal o pomembnosti besed v našem življenju. Besede predstavi kot sladke, zmožne, prožne … Kislih besed ne želi uporabljati, iz njih naredi neologizme. Na plakatu predstavljamo le del besedišča – poudarek smo dali na sladkih besedah. Menimo, da je tudi pesnik želel vplivati na svoje bralce, da bi uporabljali čim več pozitivnih besed.

Sonja Šuković, Aleksandra Zrnić, Rastko Zrnić, Aleksandar Zrnić

Kako dežujejo slovenske besede

Ne živiva v Sloveniji, slovenščino se učiva v Banjaluki. Slovenske besede slišiva pri pouku in kadar greva v Slovenijo. Na plakatu sva predstavili slovenske besede, ki so lepe kot dežne kaplje. Ko prideva v Slovenijo, so te besede okoli naju in naju osrečujejo.

Leonora Štefanac, Jovana Dukić

Slovenščina in srbščina – lažni prijateljici

Najin materni jezik je srbščina, že dolgo se učiva slovenščino. Pogosto mislimo, da se Slovenci in Srbi razumemo brez težav, a nekatere besede v slovenščini in srbščini nimajo istega pomena. Na plakatu sva predstavila besede, pri katerih najpogosteje pride do nerazumevanja.

Tamara Stanišić, Đorđe Stanišić

Slovenščina - kako skrbimo za jezik

Naslov smo izbrali, ker je za nas slovenščina tako pomemben jezik kot materni. Naš materni jezik je srbščina, a slovenščino imamo zelo radi in s plakatom želimo poudariti, da je ta jezik potrebno ohraniti.

Marko Budiša, Gabrijela Tavčar, Julijana Jakša, Stefan Kuprešak

Korenine besed

Kot rastline imamo tudi ljudje in besede svoje korenine.
Korenine ostanejo, četudi zrasteš in gre tvoja moč v liste.
Kamorkoli odideš, veš, od kod si.
Karkoli postaneš, v sebi nosiš korenine, iz katerih si nastal.
Najine korenine so iz Slovenije.

Mihaela Lunić, Elena Lunić

Periskop

Brali smo pesmi slovenskega pesnika Borisa A. Novaka. Na plakatu smo predstavili odlomke njegovih pesmi iz pesniške zbirke Periskop. Njegove pesmi smo izbrali, ker je zelo kreativen, ima smisel za humor in za igro z besedami. Periskop nam odpre pogled na svet, nam pa so njegove pesmi odprle drugačen pogled na besede.

Viktor Perušić, Andrej Drinić, David Stanišić

Čarovnije z besedami

Za plakat smo izbrale odlomke pesmi Borisa A. Novaka. On je pesnik, ki čara z besedami. Zamislile smo si, da so vse njegove pesmi v čarovniškem klobuku, zdaj pa te besede želijo pobegniti. Pesniki, ki se igrajo z besedami, tudi nas navdihujejo, da iščemo nove besede.

Jelena Sibinović, Mirjana Makivić, Anastasija Babić

RAZMIŠLJAMO

Kaj je največji zaklad?

Moj največji zaklad je moj pes. Ime mu je Brundo. Vedno me pozdravi, ko pridem domov, in me vedno osreči, ko sem žalosten.

Nikola Čuković

Moje hčere so največji zaklad v življenju. Zdravje in sreča mojih otrok sta najpomembnejša.

Stana Banjac

Največji zaklad je zdravje. V življenju mi največ pomeni zdravje mojih otrok.

Fikreta Todorovac

Česa se veselimo?

Veselim se, da bom šla danes na rojstni dan k svojemu prijatelju Kosti. Po dolgem času se bom lahko igrala s prijatelji. Veliko se bomo igrali, skakali na trampolinu in jedli torto. Kupila sem mu lepo darilo, sigurno se ga bo razveselil. To je moj najlepši dan, odkar ne hodim v šolo.

Mia Crnčević

Veselim se, ker je trener Cili sporočil mami, da se bodo ta teden spet začeli treningi. Zelo rad igram rokomet in rad se družim s prijatelji. Komaj čakam, da spet stopim v dvorano in zaigram rokomet. Pripravil sem že športne copate, dres in žogo. Komaj čakam, da se bom srečal s prijatelji.

Mihailo Crnčević

Česa se bojimo?

Bojim se kače.

Katja Lunić

Bojim se slabih ocen.

Miloš Budiša

Česa ne moremo kupiti?

Vse v življenju je prehodno. Danes smo živi, ne da bi vedeli, kaj prinaša jutri. Toda ravno zato, ker imate razlog za obstoj na tem svetu, morate svoje življenje živeti v največji možni meri (*živjeti punim plućima*). Ko se omenjajo vrednote, večino časa ljudje mislijo na materialne stvari. Vendar je veliko stvari, ki jih ni mogoče kupiti z denarjem. Ker sem romantik, sta sreča in ljubezen zame ena izmed teh stvari. Najprej bi se morali ljubiti takšni, kot ste. Potem boste sprejeli stvari takšne, kot so, in boste zadovoljni z drugimi ljudmi okoli vas. Veste, ni tako težko. Srečne nas delajo majhne stvari. Moj nasvet je, da ljubite sebe in ljudi okoli vas. Bolj bi morali ceniti trenutke, prevedene v srečo, ker so takšni trenutki del večnosti.

Ivana Kerševan

Ne moremo kupiti sreče. Žalostni ljudje so to poskusiti. Milijonarji vejo, da to ni mogoče. Tudi revni ljudje vejo, da jim denar ni potreben za srečo.

Ne moremo kupiti ljubezni. Vedno si jo moramo zaslužiti. Isto je s prijateljstvom. Nekdo nima srečnega in iskrenega prijateljstva. Te osebe imajo take prijatelje, ker so mislile, da prijateljstvo lahko kupijo.

Jelena Sibinović

Veliko stvari na tem svetu se lahko kupi z denarjem, ampak nekaterih stvari ni mogoče kupiti. Takšne stvari so zelo drage. Dražje so kot tiste, ki jih kupimo z denarjem. Na primer, ena od stvari, katerih ni mogoče kupiti, je ljubezen. Ljubezen je zelo draga in je nima vsak. Zakaj je tako? Bogati ljudje mislijo, da se vse lahko kupi in da če imajo denar, imajo vse. Bogati ljudje zato ne vejo, kaj je prava ljubezen. Ubogi ljudje vejo, kaj je prava ljubezen. Nimajo denarja, a vejo, da denar ne more kupiti ljubezni do domovine, staršev ali življenja. Oni nimajo tega, kar imajo bogati – denar. Bogati nimajo tega, kar imajo revni – ljubezen. V življenju moramo vedeti, da ni mogoče vsega kupiti. Morda se ljubezen lahko kupi, a to ni prava ljubezen. Tudi zdravja ne kupimo, a je pomembno, če hočemo biti veseli. Vse stvari imajo svoj pomen. Moramo biti zadovoljni s tem, kar imamo, in se boriti za boljšo prihodnost, ne pa biti sužnji materialnih stvari.

Maša Ćeran

Nekaj je stvari, ki jih ne moremo kupiti z denarjem. Ne moremo kupiti zdravja, sreče in iskrenih prijateljev. In ko tega ni v življenju, niti denar vam ne more pomagati. Samo resničnih vrednosti ni mogoče kupiti z denarjem. Najpomembnejše je bogastvo telesa in duše.

Nikša Perušić

Najprej mi pade na pamet, da ne moremo kupiti zdravja. Možganov ni mogoče nadomestiti kot katerikoli drug organ. Zdravja ne kupujemo, temveč zanj skrbimo in imamo boljši odnos do svojega zdravja.

Viktor Perušić

Res je, da denar olajša življenje. Ko je vroče, si je mogoče kupiti sladoled, ali če zberemo še malo več, lahko kupimo avto. Vendar nekaterih stvari ni mogoče kupiti. To so najdragocenejše stvari: ljubezen, zdravje, domišljija in prijatelji. Brez njih življenje ni mogoče.

Jovana Dukić

Planeta Zemlje ne moremo kupiti. Sonca, reke in gore ne moremo kupiti. Prijateljev iz vrtca ne moremo kupiti. Brata ali sestre tudi ne. Ljubezni ne moremo kupiti. Bodimo hvaležni za vse najpomembnejše stvari, ki jih dobimo popolnoma brezplačno.

Marija Derkuća

Ni nam treba kupovati daril za rojstni dan, ker mislim, da ne potrebujemo dragih daril, da bi nekoga osrečili. Ker lahko ljubezen pokažeš na drugačen način. Na primer, lahko bi kaj narisali, napisali pesem ali kaj podobnega.

Magdalena Dević

Osnovnošolci razmišljajo o tem, kakšna je sanjska šola

V šoli so velike trgovine in velika šolska avla je plesna dvorana. V šoli nimamo ocen, ni domače naloge in v šoli lahko uporabljamo telefone in gledamo filme.

Stanislava Banjac

V šoli ni ocen in kontrolnih nalog. Imamo polurni odmor. Šola je velika, lepa, lahko uporabljamo telefone. Športna vzgoja je glavni predmet.

Ana Jurišić

Ob sobotah in nedeljah hodimo v šolo, ostale dni ne. Lahko igramo igrice in poslušamo glasbo. Nimamo normalnih ur in ničesar se ne učimo. Vse ure so v telovadnici.

Nikolina Miličić

Šola je velika in lepa. V šoli so velik bazen, kino in košarkarsko igrišče. Učitelji so prijazni.

Nikita Milaković

V šoli so velike trgovine in kuhinje, učilnice so lepe in velike, učitelji so prijazni. Mladi so, a nekateri učitelji so stari. Ni veliko gradiva in domačih nalog, imamo veliko športno igrišče.

Nikolina Milošević

V šoli ni ocen in ni veliko gradiva. Pouk je krajši in učitelji niso strogi. Šola je lepša in večja.

Nikola Milošević

Šola je velika in ni ocen. Domačo nalogo pišemo na tablice. V šoli imamo svojega psa in imamo veliko športnih igrišč.

Kosta Baroš

V moji sanjski šoli ni ocen in kontrolnih nalog. Med poukom lahko jemo. V učilnici je velik bazen. Imamo koše in igramo košarko. V avli je veliko igrišče za nogomet.

Đorđe Baroš

Drzni iskalci skrivnosti

Nagnjenost k raziskovanju je značilna predvsem za mlade. Polni so energije in radovednosti, da raziskujejo in odkrivajo vse skrivnosti življenja. Želijo obiskati čim več eksotičnih krajev, spoznati veliko zanimivih ljudi, doživeti vznemirljive dogodivščine, navezati nova prijateljstva, narediti nekaj norih stvari, obogateti in kdo ve, kaj še mladost velikodušno lahko ponudi.

S starostjo ta strast in pogum izgubita nekaj svoje intenzivnosti, vendar se osredotočenost premakne na nekatere druge stvari, ki postanejo pomembnejše. Spremeniš se v čarovnika, ki uspe z majhno pokojnino organizirati življenje, se izogniti pastem osamljenosti, ohraniti vedrega duha, biti udobna družba za družino, prijatelje, znance in še vedno odkrivati nove skrivnosti življenja, ki so bile do takrat neznane.

V obeh primerih je potreben velik pogum, vztrajnost in duh, ki ga ni enostavno zlomiti. Te lastnosti ima vsak človek, le najti jih mora v sebi. Želim vam in sebi uspeh pri tem raziskovanju. Nikoli ne obupaj.

Ljiljana Memon

Iskalci? Kdo so iskalci? Več jih je. Lahko so to stari iskalci, mladi iskalci, zanimivi iskalci ali pa drzni iskalci. Danes se bomo pogovarjali o drznih iskalcih. Drzni iskalci so zelo pametne in zelo zanimive osebe, z njimi se lahko pogovarjaš ves čas, ker oni vedno imajo nekakšne nove avanture. Oni vedno hodijo na nove avanture in vedno iščejo nekakšne skrivnosti. Ko rečem skrivnosti, mislim na skrivnosti mest, starih gradov ali kaj takšnega. Verjetno bi bila tudi jaz enkrat v življenju iskalka skrivnosti. Mogoče da bi bil to nekakšen stari skrivnostni grad v nekem velikem mestu ali stara hiša na koncu mesta, v kateri ni ljudi. Če me boste vprašali zakaj, ne vem odgovora. Po mojem mnenju potrebuješ enkrat v življenju eno takšno pustolovščino. Potrebuješ manjšo dozo adrenalina, ki ti bo tekla skozi kri. Mislim, da vsak človek rabi nekaj takšnega, ali ne? To se sam odločiš.

Aleksandra Špehar

Drzni iskalci besed

Na svetu je veliko različnih iskalcev. Tisti drzni iskalci, ki iščejo zanimive besede, so vendar drugačni. Oni ne vejo za meje. Iskalci ne morejo biti bogati ljudje, ki lahko kupijo veliko stvari. Oni so pogosto revni ljudje. Ljudje mislijo, da je enostavno biti iskalec. Prav nasprotno!

Da bi iskal besede, moraš imeti voljo za takšne stvari. Včasih morajo iskalci preplezati ogromno planino in se boriti proti velikim težavam, da bi našli besedo ljubezen ali zaupanje. Drzni iskalci besed so tudi skrivnostni. Zelo težko jih je najti. Oni nočejo, da bi jih kdo videl. Morda pa so ti iskalci en običajen mit. Kdo ve?

Jelena Sibinović

O praznikih

Najin najljubši praznik je velika noč, ker je to najsrečnejši krščanski praznik, tedaj je Kristus vstal. Praznujemo ga kot vsi kristjani s svojo družino in z njimi jemo jajca, suho meso, sir, klobase, hren in maslo.

Mihaela in Elena Lunić

Moj najljubši praznik je velika noč, ker takrat barvamo jajca. Družina in prijatelji se zberejo in praznujemo skupaj. Jaz in moja družina barvamo jajca v čebuli in v kurkumi, pripravljamo različne jedi in se zabavamo.

Vuk Kantar

Moj najljubši praznik je velika noč. Na veliko noč barvamo jajca in pripravljamo tradicionalne jedi. Praznujemo ga doma in z družino. Jemo barvana jajca in tradicionalne velikonočne jedi.

Miloš Budiša

Moj najljubši praznik je velika noč. Barvam jajca z otroki in zelo je lepo vreme. Obiskujemo starejše in razbijamo jajca.

Renata Stjepanović

Moja najljubša praznika sta velika noč in božič, ker se vsi skupaj zberemo in uživamo v družinskem vzdušju. Praznujemo v ožji družini. Jemo juho, sarmo in meso. Za veliko noč lupimo in jemo jajca in to je razlika v primerjavi z božičem. Všeč mi je, ko smo vsi skupaj.

Ivana Kerševan

Moj najljubši praznik je božič, ker je to dan, ko je moja družina skupaj. En običaj je, da babica naredi pogačo in vanjo položi kovanec. Verjame se, da bo, kdorkoli bo dobil kos pogače, imel denar vse leto.

Stefani Bojanić

Moj najljubši praznik je božič. Božič je družinski praznik, simbolizira družinsko povezanost in toplino doma in rojstvo otroka. Praznujem ga z družino in prijatelji. Jemo juho z domačimi rezanci, sarmo, pečeno meso, bungur (tradicionalno bosansko jed – zlomljena pšenična zrna kuhana v piščančji juhi, v katero damo očiščeno piščančje meso, mora biti gosto), gibanico …

Ksenija Urdih

Moj najljubši praznik je božič. Všeč mi je, ker je zima. Velikokrat sneži. Z njim se začnejo počitnice in v zraku je poseben duh. Obožujem svetilke, toplo vino in ljudi v tem letnem času. Praznujemo ga doma z družino. Zelo uživam tudi v božičnem koncertu.

Sanja Katan Grbić

Moj najljubši praznik je božič, ker se takrat zberejo vsi člani družine in vzdušje je veselo. Za božič krasimo jelko in pripravljamo različne jedi in slaščice.

Marija Papić

Rada imam božič, ker se moja družina druži. Hiša je okrašena, gledamo stare božične filme in si med seboj podarjamo darila. Moja mama kuha vso tradicionalno praznično hrano, sestra in jaz pa pečeva piškote.

Aleksandra Zrnić

Moj najljubši praznik je božič, ker obstaja en običaj, da je na božič dobro nekaj začeti delati, tako ti bo delo dobro šlo celo leto. Zato vedno na božič začnem delati nekaj zanimivega, na primer brati kakšno novo knjigo. Zjutraj voščim svoji družini srečen praznik in za zajtrk jemo »makovnjačo«, ki je podobna makovi potici. Pozneje pride moj dedek na kosilo. Mama speče pogačo, v kateri je novčič. Pogačo razdelimo med seboj in tisti, ki najde novčič, je zmagovalec in bo imel veliko denarja to leto. Za kosilo jemo pečeno meso. Zvečer gledamo kakšen božični film.

Jovana Risojević

Moj najljubši praznik je božič, ker je družina skupaj. Jemo juho, sarmo in meso. Iščemo kovanec v kruhu. Kovanec prinaša srečo tistemu, ki ga najde.

Nikola Grbić

Moj najljubši praznik je silvestrovanje. Zelo je vesel čas in vsi ljudje upajo v boljše dni. Jemo veliko mesa in slaščic.

Jelena Grbić

Najin najljubši praznik je novo leto, ker prihajajo novi dnevi, doživetja in zimske počitnice. Praznujemo ga v krogu družine ali s prijatelji. Hiša je svečano urejena. Vsi so srečni in v zraku se čuti praznična atmosfera.

Ana in Vanja Perić

Moj najljubši praznik je novo leto. Novo leto mi vedno daje upanje, da bo naslednje leto boljše, da bom popravila napake, ki sem jih naredila lani. Novo leto praznujem s prijatelji in sorodniki.

Dubravka Bevandić Bucalo

Moj najljubši praznik je noč čarovnic. Je kreativen. V Bosni se ne praznuje. Igram se z ličili in pečem sladice. Deserte okrasim z lobanjami, kostmi in pajkovimi mrežicami.

Ana Benković

Moj najljubši praznik je noč čarovnic, ker je poganski in praznujemo ga tako, da si pripravljamo torte in se oblačimo kot svoj najljubši izmišljeni lik.

Ivan Delić

Moj najljubši praznik je mednarodni praznik dela. Praznuje se dva prosta dneva, ki pogosto dopolnjujeta vikend. Vreme v maju je lepo in potovalne agencije ponujajo cenovno ugodna potovanja, preden se odpre poletna sezona.

Gorana Retel

Moj najljubši praznik je bajram, ker ga praznujem z družino. Rada imam druženja s svojimi najbližjimi. Vsi skupaj jemo bosanske tradicionalne jedi. Simbol tega praznika je zelo slastna baklava.

Hana Aličehajić

Moj najljubši praznik je rojstni dan mojih otrok. Ti dnevi imajo zame poseben pomen. Na rojstni dan povabimo prijatelje z otroki in sorodnike, upihnemo svečke, jemo torto. Otrok, ki praznuje rojstni dan, dobi darila. Otroci so veseli in se igrajo vsi skupaj.
Praznik je priložnost, da se srečamo s tistimi, ki jih imamo radi. Zato so to lepi dogodki. Razlog za praznovanje lahko najdemo tudi sami brez kakšnega posebnega dogodka. Zato ker smo zdravi, ker imamo družino, prijatelje, hišo, hrano, pitno vodo. Vsak dan bi morali praznovati zaradi tega.

Bojana Derkuča Bevandić

Praznovali smo 2. april – mednarodni dan mladinske književnosti

Čeprav nismo bili v učilnici, smo uro posvetili dvema slovenskima ustvarjalcema za otroke - pisatelju in pesniku Petru Svetini in ilustratorju Damijanu Stepančiču. Ustvarjali smo risbe, posneli smo svoje recitacije, pisali nadaljevanje besedil.

Abeceda je razred, v katerem sedijo črke.
Vsak drugačen sedežni red dá za celo šolo novih besed.

pesem Petra Svetine iz pesniške zbirke Mimosvet

nadaljevanje pesmi

Sedežni red

Tiste besede so kot otroci.
Nimajo meje, če govorimo o domišljiji in vesolju.
Pogosto se prepirajo, kdo bi naredil besedo, močnejšo, boljšo.

Tu in tam je ena toča.
Na koncu tu nastane bitka vroča!
Besede in črke so povzročile vojno,
»Kaj naj zdaj naredijo?«
so razmišljale vztrajno.

Danes ljudje vedo za red,
ker vejo za razred,
v katerem sedijo črke.
To je abeceda.

Jelena Sibinović

ilustracija dela
Vinka Möderndorferja
Kot v filmu

Mihaela Lunić

ilustracija pesmi
Saše Vegri
Živalski vrt

Katja Lunić

Peter Svetina: Klobuk gospa Konstantina – nadaljevanje zgodbe

Naslednjo nedeljo se je gospod Konstantin spet sprehajal v parku. Na glavi je imel svoj klobuk. Bil je zelo zadovoljen. Potrpežljivo je čakal gospodično Olgo. Nenadoma je začelo deževati. Gospod Konstantin ni imel dežnika in ni imel svojega klobuka za dež. Zaskrbelo ga je in vprašal se je:

"Kje je gospodična Olga? Kako jo bom pozdravil?"

Ampak dež ni čakal in gospod Konstantin je bil kmalu moker. Pohitel je domov. Veter je pihal in odnesel mu je klobuk na streho. Pod streho je gospod Konstantin opazoval gospodično Olgo. Zelo se je presenetil. Ustavil se je in nič ni govoril. Ni se gibal. Morda ni niti dihal. Gospodična Olga se je nasmehnila in rekla: "Dober dan, gospod Konstantin. Pridite pod streho."

Gospod Konstantin je potem dvignil roko, ker je hotel gospodični Olgi pokazati svoj klobuk na strehi. V tem trenutku je močno zapihal veter in klobuk je nenadoma padel na glavo gospoda Konstantina.

Anastasija Babić

Nikša Perušić *Kosta Baroš* *Nastja Lunić*

Reševanje Ciciveselošolskih vprašalnikov

Delo na daljavo nas ni oviralo, da ne bi rešili ciciveselošolskih vprašalnikov in prejeli pohval.

Naslikali smo risbe za projekt Rovka Črkolovka.

Razmišljamo o slikarjih
Družina Šubic

Ena najbolj znanih slovenskih družin je gorenjska slikarska družina Šubic. Imajo več kot dvestoletno tradicijo s številnimi podobarji, slikarji, ilustratorji, a tudi matematiki in fiziki.

Prvi znani podobar in rezbar je bil Pavel Šubic, ki je rojen v vasi Hotovlja, ki se nahaja pri Poljanah nad Škofjo Loko. Rojen je leta 1772, njegovo znano delo je oltar v cerkvi sv. Ožbolta nad Škofjo Loko, ki tudi danes obstaja v vasi. Slikarja, ki sta bila znana po vsej Evropi, sta Jurij in Janez Šubic. Po njima je poimenovana ulica v Ljubljani – Šubičeva ulica. Odločil sem se pisati o tej družini, saj ima tudi družina moje prababice, ki izvira iz teh krajev, priimek Šubic. Verjamem, da smo bili nekoč ena družina.

Marko Budiša

Naslov poslanice Petra Svetine je bil Lakota po besedah. Kaj bi vi rekli o lakoti po besedah? Ste jo že začutili? Kako ste jo potešili?

Sem jo začutila. Včasih nimam dovolj časa za stvari, ki jih imam rada. Ena od teh stvari je branje. Potem poskušam dokončati vse svoje naloge, ker menim, da je početje stvari, ki jih imamo radi, zelo pomembno in da bi morali vsi narediti tisto, kar nas osrečuje.

Rada berem drame, znanstveno fantastiko in klasike. Imam najljubše knjige, ki jih lahko berem stokrat, in jih rada berem, kadarkoli sem žalostna in se želim spomniti na kaj lepega.

Aleksandra Zrnić

Lakoto po besedah čutiš, ko veliko bereš, ko ti je všeč neka knjiga, a imaš samo prvi del te knjige, nimaš drugega. Če želiš tudi to knjigo, potem se potešiš le tako, da greš v trgovino in si jo kupiš.

Aleksandra Špehar

V sedanjosti ljudje potešijo lakoto s filmi, ampak to te ne izpolni. Vsi potrebujejo vsaj eno knjigo, katero bodo brali. Knjige priskrbijo mir.

Aleksa Sibinović

Vsaka prebrana knjiga mi da nov občutek. Veliko razmišljam o njej.

Đorđe Đukić

Včasih si moram v šoli zapomniti veliko podatkov, ki so zelo dolgočasni. Tedaj ne berem ničesar zanimivega in nisem pri volji za delo, vse se mi zdi težko. Prepričana sem, da je to lakota po besedah. Ko preberem kakšno interesantno knjigo ali zgodbo, se precej boljše počutim, ker potešim lakoto.

Jovana Risojević

Rada berem knjige in pogosto začutim lakoto po besedah. Ampak zaradi dela v podjetju, dela doma, dveh otrok, planinarjenja ... nimam preveč prostega časa za branje. Pogosto se spominjam dni, ko sem imela veliko več časa za branje. Zdaj berem pesmi in zgodbe hčerki. Naša najljubša knjiga v slovenščini je Kako je gospod Feliks tekmoval s kolesom pisatelja Petra Svetine. Ilustracije v tej knjigi so nam zelo všeč.

Bojana Derkuča Bevandić

Ko beremo dela velikih svetovnih pisateljev, včasih čutimo potrebo, da napišemo besedo. Kako pa pretvorite misli v besede? Kako napisati nekaj smiselnega? In kar je najpomembneje, kako zadovoljimo svojo lakoto, da nekaj ustvarimo? Slika za sliko, prizor za prizorom, notranji nemir dobi zunanji videz v obliki besed, stavkov, odlomkov, ki potešijo lakoto in pustijo pečat v času in prostoru. Pečat, ki ima za nas pomen, vendar lahko pri drugih vzbudi čustva in vzbudi željo po ustvarjanju.

Dražena in Mladen Bubonjić

Pogovor z Martinom Krpanom

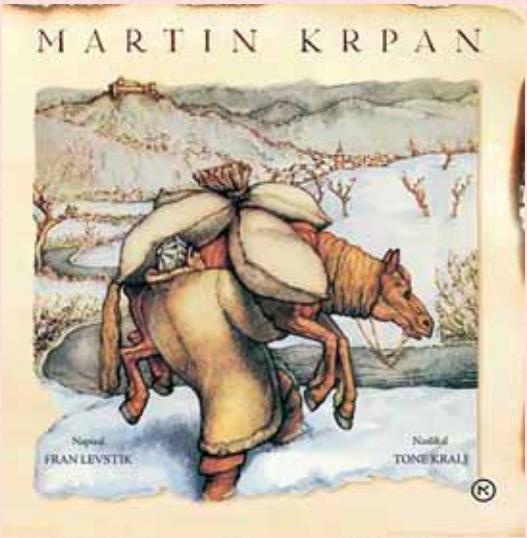

Zakaj si nosil angleško sol?
Zaradi veliko denarja.
A si se prestrašil Brdavsa?
Ne, ker sem pameten človek.
Zakaj nisi hotel Jerice?
Maram svoje delo.

Aleksandar Đukić

Živijo, Krpan!
Živijo!
Od kod prihajaš?
Prihajam z Vrha od Svete Trojice.
Zelo prijazna kobilica. Ali ima ime?
Nima imena. Mogoče ji ga lahko daš ti.
Ime ji je Smiljka.
Zelo zanimivo ime.
Ja, ampak jaz sem jo hotela jahati. Jo lahko jaham? Prosim.
Lahko, seveda.
(padem s kobilice) Morda je boljše, da jo pustim pri miru.

Mirjana Makivić

Kaj bi vprašal Martina Krpana, če bi ga srečal?

Vprašal bi ga:
Ali je težko tovoriti angleško sol brez dovolilnice?
Verjetno bi povedal, da bi mu policija naredila problem, če bi ga videli, da tovori angleško sol in bi ga mogoče kaznovali.
Kako težko mu je bilo tovoriti angleško sol pozimi in po nevarnih poteh?
Mogoče bi odgovoril, da je bil malce prestrašen, ker gre daleč pozimi in po nevarnih poteh.
Ali mu je kobilica kot prijatelj?
Povedal bi, da brez nje ne bi nikamor šel in da onadva vedno gresta skupaj, kamorkoli mora Martin iti (da tovori sol, da gre k cesarju …).

Marko Budiša

Knjiga – moja prijateljica

Svet bi bil zelo žalosten in zelo grd kraj, če knjige ne bi bilo. Knjige so naši najboljši prijatelji, ker nas delajo pametnejše in privlačnejše. Knjige nam omogočajo spoznavanje sebe in sveta okoli nas. Branje knjig sprošča in lajša stres.

Besima Smailović

Kje živi povodni mož, kaj dela?

Povodni mož živi srečno v vodi. Njegov dom je velik in lepo urejen. Živi sam. Doma počiva, na kopno pride najraje, ko je ples. V svoje kraljestvo želi zvabiti Urško.

Gabrijela Tavčar

Dom povodnega moža si zamišljava kot eno skrivno mesto, čeprav v pesmi pravi, da je njegov dom Beograd, kjer Donava bistra pridruži se Savi.

Marija in Miloš Budiša

France Prešeren: Povodni mož

Kdo bi še lahko prišel v hišo dveh zmerjavcev in kaj bi delal?

V hišo bi lahko prišel še medved. Medved bi tekal po hiši.

Miloš Budiša

Račka bi letela in uničevala stvari po hiši. Zajček bi skočil na posteljo. Muca bi kričala in uničevala stvari. Pes bi se igral z otroškimi stvarmi.

Sofija Mihailović

Lahko bi prišel še konj in porušil drevo.

Milica Marjanović

Lojze Kovačič: Dva zmerjavca

Kaj bi vprašali Muco Copatarico?

Vprašala bi jo, zakaj je ponoči vstopila v tuje hiše.
Nina Grbić

Vprašal bi jo, zakaj se skriva pred ljudmi.
Aleksa Savić

Povedala bi ji, da imam rada mucke.
Ema Medić

Zanima me, kakšni copati so ji najbolj všeč.
Aleksa Miletić

Ela Peroci: Muca Copatarica

Kaj bi vprašali Sovico Oko?

Zakaj je ponoči letala, podnevi pa spala?
Saška Katalina

Zakaj ima tako velike oči?
Staša Katalina

Zakaj je želela spoznati vse živali?
Milica Marjanović

Zakaj ni poletela, ko je padla v vodo?
Aleksa Miletić

Zakaj ni ravnala tako kot vsi v družini?
Nina Grbić

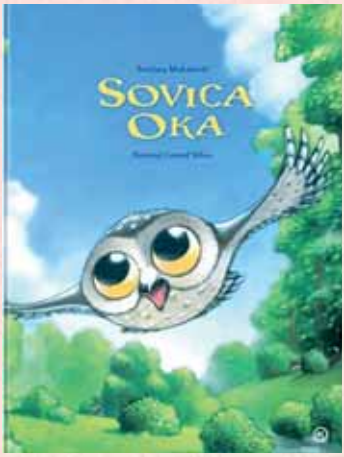

Svetlana Makarovič: Sovica Oka

Kaj bi vprašali Sapramiško?

Zakaj je bila tako lahkoverna, da je veverici dala lešnik?
Nina Grbić

Zakaj ji doktor Detel ni izpulil zoba, ampak ga je zalepil?
Sofija Mihailović

Zakaj na čarobnem grmu le ponoči zorijo lešniki?
Milica Marjanović

Kje živi mišji strahec?
Aleksa Savić

Od kod je priletel mišji strahec?
Aleksa Miletić

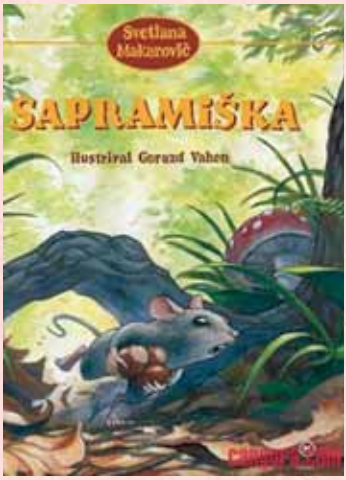

Svetlana Makarovič: Sapramiška

Praznovali smo 20. maj - svetovni dan čebel

Slovenija je v okviru Organizacije Združenih narodov (OZN) predlagala, da se 20. maj razglasi za svetovni dan čebel. Letos smo praznovali 3. svetovni dan čebel. Marljive čebele se ne menijo za virus, mi pa se nismo mogli družiti, zato smo svetovni dan čebel obeležili na daljavo. Gledali smo filme o čebelah, učili smo se pesmi, Milica Marjanović, Sofija Mihajlović, Kosta Baroš in Đorđe Baroš so izdelali čebelico iz papirja, Jovana Risojević pa je spekla sladke čebelice, ki kar čakajo, da poletijo v naša usta. Med učenci so tudi čebelarji - Kosta in Đorđe Baroš rada pomagata svojemu dedku.

Letošnjo pomlad je zaznamovalo delo na daljavo, a v pesmih z akrostihom smo ujeli pravo pomladno razpoloženje.

Ptice pojejo.
Otroci so veseli.
Mama sadi rože.
Listje zeleni.
Avtobus vozi učence na izlet.
Dnevi so sončni.

Vuk Kantar

Poje narava vesele pesmi
O življenju in lepoti
Morja, gozda in sonca,
Letijo metuljčki, kot
Angeli,
Dobro nam prišla pomlad!

Anastasija in Anđela Babić

Pomlad je naš najljubši letni čas in tedaj vse raja.
Okoli nas rastejo rože in jih je polna veja.
Majhne čebele so zelo pridne in kasneje vsi dobimo med.
Lahko vidimo, da ob rekah ni več led.
Ampak so tudi gozdovi ozeleneli,
Da bi ptice prinesle ptičke na svet.

Miloš, Marija in Marko Budiša

Ob pesmi Toneta Pavčka
Nekaj je v zraku smo razmišljali, kaj je v zraku spomladi.

Žvrgolenje ptic, žuborenje (šumenje) vode, nemir, elan, gibanje, pelod, hrepenenje, bujnost življenja, krhkost novega življenja, moč narave, ki se budi, in milost ustvarjalca, kateri to daruje.

Ksenija Urdih

Jaz bi rekla, da je spomladi v zraku vonj, ki prinaša navdih in daje ljudem veliko energije.

Jovana Risojević

V zraku je dišava cvetov in topline. Letošnja pomlad je bila drugačna. Bil je sneg in hladen veter.

Ana Benković

Spomladi je v zraku zelo dobra energija. Toplota ogreje dušo. Sonce daje novo upanje v boljši jutri.

Nikola in Jelena Grbić

Spomladi je v zraku veselje, igrivost, vzburjenje, navdušenje, vse cveti in kraljuje ljubezen.

Ljiljana Memon

V zraku je vonj rož in vonj dobrega razpoloženja.

Aleksandra Špehar

Vse diši zelo lepo. Rože in trava se budijo, tudi ljudje se budijo in vse lepo zeleni. Ljudje so srečni. Ljubezen je v zraku.

Tamara Stanišić

Nov začetek. Za rože, ki cvetijo, za naravo, ki se vrača, za nebo, ki je spet modro, za ljubezen, ki je živa, za srečo, ki se je prerodila.

Aleksandra Zrnić

Spomladi se v zraku čuti energija, zaradi katere se ljudje prebujajo iz zimskih sanj.

Nikola Čuković

Spomladi se vse prebuja. Prebujamo se vsi iz zimskega sna, pospravljamo zimsko obleko v omaro in vzamemo ven kolesa. Mislim, da je spomladi želja, da smo aktivni, da potujemo, da gremo na dolge sprehode v naravi s prijatelji in obiskujemo svojo družino, največja. V zraku spomladi je sreča in veselje med vsemi in narava, ki cveti, ljudje, starejši in mladi, ki preživljajo lepe čase skupaj in delajo poletne načrte.

Slobodan Peulić

Razmišljamo ob poeziji Toneta Pavčka

Na svetu si, da gledaš sonce,
na svetu si, da greš za soncem,
na svetu si, da sam si sonce
in da s sveta odganjaš – sence.

Moje mnenje je, da je to zelo lepa pesem zaradi tega, ker govori o tem, da greš vedno proti dobremu in pustiš vse slabo, kar se ti dogaja.

Tamara Stanišić

Zame sonce predstavlja dobroto. Vedno bi morali slediti dobroti, biti z dobrimi ljudmi in biti dobri. Le tako lahko premagamo temo - ne le v svetu in v drugih, ampak tudi v nas samih.

Aleksandra Zrnić

Všeč mi je ta pesem. Govori, da smo vsi na tem planetu rojeni, da postanemo Sonce. Gledati moramo lepo in pozitivno stran življenja. Iti moramo za svojimi sanjami, proti zvezdam. Da obsijemo vse okoli sebe in naredimo kar najlepše življenje drugim in sebi. Tako kot Sonce moramo širiti toploto in ljubezen. S svojimi pozitivnimi mislimi in dobrimi deli lahko odženemo temo.

Sanda Topić

Materi

Daleč so moja polja. Pusta in sama.
Daleč je mali, kamniti svet.
In daleč si ti. Med nama
so tuji obrazi in blodnje minulih let.

Človek gre za boljšim življenjem, znanjem, svojimi željami v druga mesta, kjer bo tujec. Morda je srečen tam, ampak bo vedno srčno ljubil domovino. Nikoli ne bo pozabil na njo, niti na svojo mamo. Otroštvo oblikuje človeka.

Mihaela Lunić

Najbolj všeč mi je pesem Materi, ker me je spomnila na mojo mamico in razdaljo med nami.

Vanja Perić

Slovenske pesmi

Ti si za zmeraj mlad
veter v polju, zvezda na nebu.

Izberem ta verz. Nostalgičen je, a nekako poln upanja. Spominja me na pomlad.

Ana Benković

Tam na koncu polja

Ni vse tako, kot se zdi brezskrbno, veselo.
Mnogim se je življenje zapelo, da človeka boli.
In naprej ne gredo, a nazaj ni poti.
Kakor na mestu drevo štejejo svoje dni.

Ko sem prebrala te verze, sem se spomnila vseh starejših ljudi, ki so sami in bolni in nimajo nikogar, da bi jih razveselili. Ti verzi so na mene naredili močan vtis.

Slobodanka Maličević

Pot gre od doma in k njemu se vrne
kakor lastovka ali izgubljeni sin.
Silne razdalje neka dlan strne
in v vozel zaveže za star opomin.

To pesem sem izbrala, ker piše pesnik o odhodu od doma, to pa čaka tudi mene, ko končam srednjo šolo. To je potrebno, da bi poskrbela za svojo prihodnost, a težko se bom ločila od mame in babice. Pesnik omenja lastovke, ki se vračajo, in želim si, da bi se nekega dne, ko bo vse boljše, tudi jaz vrnila, kot se lastovke vračajo.

Anđela Đekić

Popotnik

A če ne prideš ne prvič ne drugič
do krova in pravega kova
poskusi vnovič in zopet in znova.

Nikoli ne smete obupati, saj nikoli ne veste, kdaj boste lahko uresničili, kar želite.

Gorana Retel

V tej pesmi je Tone Pavček je s svojo preprosto besedo ujel srž življenja, ljubezni, zvestobe, minevanja. Njeni verzi kličejo življenje in upanje.

Bojana Derkuća Bevandič

Ta pesem je na mene naredila najmočnejši vtis. Pove nam, da živimo življenje v največji meri. Da se borimo za stvari, ki so nam pomembne v življenju, dokler ne dosežemo želenega. Ne pustimo se zadovoljiti s povprečnimi rešitvami.

Sanja Katan Grbić

Srce

V srcu, če je ta pravo,
je zmeraj prostora
za tisoč imenitnih stvari,
ki jih ljubiti mora
vse, kar živi.

Mislim, da je za ljubezen vedno in za vedno dovolj prostora. Vedno za ljubezen imamo dovolj moči, želje, časa, idej in vsega tega, česar prej nismo imeli, tega, kar nam je ljubezen dala za darilo. Bodimo zaljubljeni v človeka, v dobro knjigo, čustven film, lepo sliko, staro fotografijo ...

Elena Lunić

Čez soline

In sva kot dva galeba, dve čigri, dva glasova
v tišini jutra, dva otroka in dva grobova.

V pesmih Srce in Čez soline je Tone Pavček na metaforičen način predstavil značilnost ljubezni v življenju vsakega posameznika. V prvem primeru je to splošna ljubezen do življenja in vsega v našem okolju. V drugem primeru pa je ljubezen, ki jo potrebuje vsak človek in k njej teži.

Rastko in Aleksandar Zrnić

Živeti, zmeraj do kraja, preživeti,
začeti s kraja.

Te verze bi morali imeti v mislih v tem času, ko na hrbtu nosimo veliko strahov, negotovosti, tesnobe, stresa, in ko moramo zbrati pogum, da gremo naprej.

Ksenija Urdih

Moje mnenje ob pesmi Srce je, da je realna in nekakšna ljubezen, ker piše, da je v srcu dovolj prostora za vse in da bi morali imeti radi vse.

Pesem Popotnik je na mene naredila velik vtis, saj pravi, da če imate cilj, bi morali iti do konca, da ga dosežete. Tudi če ga ne dosežete na en način, poskusite znova.

Ob pesmi Pesem o zvezdah sam se zamislila, ko govori o tem, da so vsi edinstveni in živijo po svoje, vsi imajo občutek, zakaj so na tem svetu - kot zvezde na nebu ... in obožujem zvezde!

Ivana Kerševan

Verzi Toneta Pavčka na preprost, moder in topel način govorijo o številnih pojavih okoli nas in pojavih v nas. Njegovi verzi nam govorijo, naj se ustavimo in opazimo reko, polje, zvezde, popotnike, z eno besedo življenje, ki nas obdaja.

Dubravka Bevandić Bucalo

Strip = Strup

Kako pregnati virus? Javni sklad za kulturne dejavnosti je razpisal natečaj S stripom proti virusu. Prejeli so 383 del. Poglejte dela naših učencev.

Vuk Kantar

Leonora Štefanac

Anastasija Babić

Iva Potkonjak

Đorđe Baroš

Kosta Baroš

TO SMO MI

Bilten je založilo Društvo Slovencev RS Triglav Banjaluka

Pripravila

Barbara Hanuš, učiteljica dopolnilnega pouka slovenščine

Oblikovanje

Darko Domazet

Tisk

Grafid d.o.o. Banja Luka

Urad Vlade Republike Slovenije
za Slovence v zamejstvu in po svetu

Ministarstvo prosvjete i kulture
Republike Srpske

Grad Banjaluka

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

ZAVOD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA ŠOLSTVO

DRUŠTVO SLOVENCEV REPUBLIKE SRBSKE
TRIGLAV
Banja Luka

Banja Luka Društvo Slovencev Republike Srbske »Triglav«,
78000 Banja Luka, Omladinska 89; tel/fax: +387 51 263-155
e-mail: drustvo.slovencev.triglav@gmail.com; www.udruzenjetriglav.com
facebook: Udruženje Slovenaca RS "Triglav" Banja Luka

Lanu Not

Natalija

Ivana Kerservan

Sanja Katić

Dorjen

Vanja

Nikola Čuković

Hana Alicehujić

Draženka Bubonjić

Jelena Sikić

Milena Stanić

Stefo

Milos

Lucija

Magdalena Dekić

Stefani Bojanić

Elizabeta Todorović

Nadežda Đekić

Koprija

Tijana

Stana Banjac

Ana

Nikola Ružić

Vemastjel

Slobodanka Malićević

Gordana Jurkonić

Tamara

JASNA